СЕРЕДА, 21 ЛЮТОГО 2007 РОКУ ■ № 32 (4032)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Сьогодні — Міжнародний день рідної мови

«Любіть її, як люблю її я!»

В колажі Юлії ЄФІМОВОЇ використано фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Досконале знання і вільне володіння рідною мовою — це своєрідний ідентифікаційний код нації, вважає доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри стилістики української мови Національного педагогічного університету ім. Михайла Драгоманова Любов Мацько. Вона впевнена, що саме здатність до мовотворення вивищила людину над природою, а розвивати мовну культуру мають усі — від урядовця до пересічного громадянина.

(Продовження читайте на 7-й стор.).

КОРОТКО

■ **Субсидії на комунальні послуги отримали 5 відсотків населення Вінницької області (Укрінформ).**

■ **Прикордонники Чернівецького загону разом із працівниками митниці виявили 1,5 кг коштовностей, які намагався вивезти громадянин Туреччини (Укрінформ).**

■ **Працівники МНС зняли з крижини на Дніпрі 9 рибалок (Укрінформ).**

■ **У Луганську видано «Книгу пам'яті», присвячену подіям Великої Вітчизняної війни («Інтерфакс-Україна»).**

■ **Київ планує виділити 50 тисяч гривень на святкування Дня Європи («Інтерфакс-Україна»).**

■ **У НОМЕР**

Нові комунальні тарифи взяті зі стелі

Необгрунтованими є 40% тарифів на житлово-комунальні послуги, заявив під час селекторної наради в понеділок глава Державної інспекції з контролю за цінами Анатолій Козленко. За його словами, Держінспекція з контролю за цінами продовжує перевірку тарифів у регіонах.

Приміром, тарифи на ЖКГ у Житомирі затверджували незаконно. Як повідомляє прес-служба прокуратури Житомирської області, такого висновку дійшли органи прокуратури під час перевірки дотримання законності стосовно якісного надання послуг у сфері житлово-комунального господарства й обгрунтованості встановлення тарифів на їх оплату. Для усунення виявлених порушень органи прокуратури області внесли більш ніж 10 розпоряджень і представлень та понад 30 протестів на незаконні рішення органів місцевого самоврядування з питань затвердження цін і тарифів на ЖКП.

МОЗ попереджає про загрозу виникнення пташиного грипу

Як повідомив учора на прес-конференції головний державний санітарний лікар України Сергій Бережнов, існує велика імовірність виникнення навесні пташиного грипу на території України. Це пов'язують із сезонною міграцією диких птахів. Тому власникам свійської птиці рекомендують тримати пернатих у закритих приміщеннях, а також встановити у дворах тріщалки.

— На сьогодні в Україні ми не зафіксували захворювань птахів, — зазначив Сергій Бережнов. — Проте ведеться постійний моніторинг у посиленому режимі, щоб не допустити масового захворювання у разі виникнення грипу.

Для профілактики захворювання у людей МОЗ рекомендує не купувати продукти птахівництва у місцях несанкціонованої торгівлі, а також вживати м'ясо птахів тільки після термічної обробки: яйця потрібно варити не менш як 10 хвилин, а м'ясо — не менше 30. При цьому перед уживанням яєць лікарі радять ретельно помити шкаралупу мильною водою.

(Продовження теми на 9-й стор.).

Зріднилися з «Голосом України»

■ **Я ВАМ ПИШУ...**

Мешкаю я у мальовничому селі з чарівною назвою Затишне. Це село квітучих садів, абрикос, винограду. А найголовніше — у ньому живуть добрі, працьовиті люди, які люблять і поважають гарну, змістовну, цікаву і правдиву газету «Голос України». Ми не просто читаємо і споживаємо з неї корисну інформацію, а ще й активно обговорюємо статті, сперечаємося, аналізуємо їх і осмислюємо. Ми зріднилися з «Голосом України» і не уявляємо без нього свого життя, адже завдяки йому — в курсі всіх подій в нашій славній Україні та світі.

Ганна АРХИПЧУК, вчителька-пенсіонерка, ветеран праці.

Затишне Криничанського району Дніпропетровської області.

Голова Центральної виборчої комісії Ярослав ДАВИДОВИЧ: «Центральна виборча комісія не готується до позачергових парламентських виборах, і це питання не стоїть на першому плані. Сьогодні позачергові парламентські вибори — це «батіг» у руках однієї політичної сили і «пряник» в руках іншої. Це їхнє право — вести політичну боротьбу» *(прес-служба ЦВК)*

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Закони ухвалювали попри протести опозиції

Ранкове засідання 20 лютого

Тісні лави коаліціянтів, як пояснив депутат від Партії регіонів Олександр Стоян, не дали змоги представникам опозиції блокувати трибуну Голови Верховної Ради. Напередодні цим погрожувала Юлія Тимошенко, невдоволена зусиллями парламентської більшості щодо зниження комунальних тарифів і підняття мінімального рівня заробітної плати та прожиткового мінімуму.

(Закінчення на 2-й стор.).

Київ обміняє реконструкцію ГТС Узбекистану на газ

Україна візьме участь у реконструкції газотранспортної системи Узбекистану. Про це на прес-конференції за підсумками сьомої спільної комісії з усебічного співробітництва заявив Прем'єр-міністр України Віктор Янукович, повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів.

За його словами, Узбекистан є одним із стратегічних партнерів нашої країни. Зокрема, Україна 2006 року імпортувала з цієї середньоазійської країни майже 2 млрд. кубометрів блакитного палива. «Безумовно, це рівень невеликий, і ми хотіли б його збільшити», — заявив він. І збільшувати є куди. Так, цьогоріч Узбекистан експортував майже 20 млрд. кубометрів. Янукович також заявив, що уряд домовився про участь українських компаній у розробці узбецьких газових родовищ в обмін на допомогу в реконструкції газотранспортної системи Узбекистану.

Українська збірна з альпінізму ризикує залишитися без тренувальної бази

З 1996-го по серпень 2006 року тривав термін оренди спортивного приміщення на території спорткомплексу НАУ клубом «Вертикаль». Унікальне місце для тренувань нашої збірної, яка зазвичай посідає призові місця на міжнародних та світових змаганнях, — це стенд площею понад 400 кв. м, більшу частину якого займає капітальна конструкція заввишки 15 м і п'ятиградусним нависанням. А нині, за словами пікетувальників **(на знімку)**, перед ними ставлять фінансові умови оренди, які вони не в змозі прийняти. Транспортувати стенд неможливо, будувати новий — дорого.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОЛІТИКА
СЕРЕДА, 21 ЛЮТОГО 2007 ■ № 32 (4032)

Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування рекомендує парламенту прийняти за основу проект змін до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» щодо строків повноважень місцевих рад, сільських, селищних, міських голів, голів та заступників голів обласних, районних, районних у містах рад
(інформуправління Верховної Ради)

Народний депутат Володимир СІВКОВИЧ (фракція Партії регіонів) пропонує заслухати в парламенті у п'ятницю, 23 лютого, інформацію про стан справ у МВС
(УНІАН)

■ У НОМЕР

Зустрічі Адама Мартинюка із виборцями Миколаєва

Україна переживає дуже складні часи. І кожна чесна людина замислюється над тим, що потрібно зробити, щоб країна стала великою державою, яка створює умови для щасливого життя кожного громадянина і має гідну повагу у світі.

Про це йшла мова під час зустрічі Першого заступника Голови Верховної Ради України Адама Мартинюка **(на знімку)** із професорсько-викладацьким і студентським колективом Миколаївського національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова.

Ректор університету доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Георгій Романовський детально ознайомив із роботою вузу, якому вже понад 100 років і який є провідним у підготовці фахівців для суднобудівної та суміжних галузей промисловості і народного господарства.

Сьогодні у вузі навчається 12 тисяч студентів, які оволодівають 26 спеціальностями. А всього за свою історію він підготував понад 50 тисяч фахівців для вітчизняного і закордонного кораблебудування. Університет самостійно і плідно працює над розвитком пошукових і фундаментальних наукових досліджень, що знаходять своє відображення у виробництві.

Як зазначив ректор Георгій Романовський, національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова забезпечує освіту і науку на рівні всесвітньо відомих технічних вузів.

Адам Мартинюк у своєму виступі розповів про законотворчу діяльність народних депутатів, основні напрями політичного і соціально-економічного розвитку держави, ініціативи Антикризової парламентсько-урядової коаліції з виведення країни із затяжної глибокої кризи.

З огляду на молодіжний характер аудиторії Перший заступник Голови Верховної Ради України значну увагу приділив питанням морального виховання, поверненню у свідомість людей прагнення добра й любові, засудженню поверхового і бездумного ставлення до життя. Це особливо важливо, адже сьогоднішні юнаки і дівчата завтра очолюватимуть державні, політичні і громадські організації, працюватимуть на виробництві, саме вони визначатимуть шляхи розвитку нашого суспільства.

У свою чергу викладачі і студенти поставили низку запитань щодо розвитку транспорту і, зокрема, кораблебудування, працевлаштування випускників вузів, надання відповідних умов для праці, навчання і відпочинку.

Відбулася зустріч Адама Мартинюка із виборцями Миколаєва у вщент заповненому Будинку культури «Кораблебудівник». Адам Іванович проінформував людей про діяльність вищих органів влади, детально зупинився на проблемах, які сьогодні турбують кожного. Зокрема, йшлося про конституційну реформу політичної системи, приведення місцевого самоврядування на відповідний рівень, а також про деструктивні дії помаранчевих сил, спрямовані на дискредитацію законотворчої діяльності Верховної Ради України, намагання спровокувати дострокові парламентські вибори.

У цьому плані активізувалися Президент і його оточення, які намагаються втримати у своїх руках владу, ведуть «холодну війну» проти парламенту шляхом накладення вето на прийняті законодавчі акти, вносять на розгляд Верховної Ради України невдалі кадрові пропозиції, знаходять інші «чорні» теми.

Вагома частина зустрічі — це відповіді на запитання, які хвилюють всю країну. Йшлося про перспективи розвитку країни, про низькі зарплати і пенсії, про повернення заощаджень громадян, про надзвичайно високі тарифи на житлово-комунальні послуги, про ціни на транспорт, продовольство й товари першої необхідності, ставилися й інші «земні запитання».

Член Президії ЦК Компартії України Адам Мартинюк зустрівся із партійним активом КПУ області. Основна тема — координація діяльності Антикризової парламентсько-урядової коаліції у складі Партії регіонів, Соціалістичної партії і Комуністичної партії на регіональному рівні, подолання помаранчевого саботажу певних політичних сил.

У той же день Адам Іванович провів прес-конференцію для місцевих журналістів і виступив у прямому ефірі на телеканалі «Миколаїв».

Відбулася зустріч Першого заступника Голови Верховної Ради України Адама Мартинюка із головою облдержадміністрації Олександром Садиковим.

Іван ГАВРИЛИШИН.

Закони ухвалювали попри протести опозиції

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 лютого
(Початок на 1-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

А тому представники опозиції (О. Турчинов, В. Кириленко, Ю. Ключковський та ін.) наполягали на терміновому розгляді законопроекту № 369, який обмежує підняття цін і тарифів на централізоване опалення та водопостачання і жорстко прив'язує його до динаміки реальних доходів населення. Паралельно вони пропонували внести у порядок денний президентський законопроект про поетапне підвищення мінімальної заробітної плати і прожиткового мінімуму.

Представники коаліції відповіли потужним залпом заяв. Соціаліст О. Баранівський звинуватив опозицію у подвійних стандартах, нагадавши, що Юлія Тимошенко незаконно списувала сім з половиною мільярдів гривень боргу компанії ЄЕСУ. Його підтримали комуністи І. Бондарчук, В. Матвєєв, М. Кравченко та ін.

Водночас Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк нагадав: на погоджувальній раді вирішили, що законопроект опозиції № 369, який стосується змін до Закону України «Про житлово-комунальні послуги», буде розглянуто у другій половині дня.

Певну надію на розрядку сесійної напруги вселяв розгляд законопроектів за скороченою процедурою. Прийняті у першому читанні зміни до ст. 72 Закону України «Про судоустрій», які стосувалися оплати праці народних засідателів, зміцнили цю надію. Хоч і викликавши низку суттєвих застережень, пройшов перше читання законопроект про посилення контролю у сфері цивільного захисту та техногенної безпеки.

Черговий збій у робочому процесі спричинив законопроект стосовно змін до Лісового кодексу України, оскільки їх автор Олександр Ковтуненко мотивував свою відмову доповідати наявністю більш важливого, тарифного законопроекту. Все це дуже нагадувало свого роду рекламну паузу. Зрештою головуючий на засіданні Адам Мартинюк запропонував депутатам зняти законопроект з розгляду. З чим вони й погодилися. Далі народні обранці прийняли у першому читанні низку важливих змін до Цивільного, Господарського Процесуального кодексів України, схвалили в цілому зміни до Закону України «Про виконавче провадження».

Менше пощастило законопроекту про захист прав міноритарних (дрібних) акціонерів. Виявилося, що на організацію і форми такого захисту у авторів законопроекту з опозиції і профільного комітету діаметрально різні погляди. Натомість цілковиту одностайність народні депутати виявили під час розгляду змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення і Кримінального Кодексу України щодо відповідальності за порушення правил радіаційної безпеки. Пропонується посилити відповідальність за злочинне розповсюдження і халатне зберігання радіаційного брухту, на чому наполягали М. Садовий, В. Шибко, В. Бронніков, С. Матвієнков та ін. «Мова про дуже серйозні негативні явища, яким протистоятиме цей закон, — сказав С. Матвієнков. — Адже йдеться про радіаційний брухт, що потрапляє на внутрішні і зовнішні ринки як складова продукції металургійної галузі». Недаремно цей законопроект прийняли в першому читанні і одразу внесли у порядок денний для розгляду у другому читанні наступного пленарного тижня.

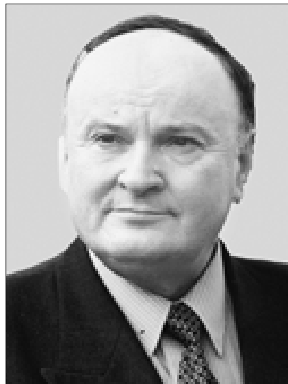

На початку ранкового засідання Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк тепло привітав керівника фракції Соціалістичної партії Івана БОКОГО (на знімку) з 65-річчям.

Наталія ШЕЛЮГ.

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про призначення членів наглядових рад Відкритого акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» та Державного експортно-імпортного банку України «Укрексімбанк»

Відповідно до статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність» та пункту 3 Закону України «Про внесення змін до статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність» від 22 грудня 2006 року № 532-V Верховна Рада України **постановляє**:

1. Призначити членами наглядової ради Відкритого акціонерного товариства «Державний ощадний банк України»:
Бордюгова Юрія Васильовича;
Волинця Данила Мефодійовича;
Литюка Анатолія Івановича;
Суганяку Миколу Васильовича;
Чекашкіна Сергія Вікторовича.

2. Призначити членами наглядової ради Державного експортно-імпортного банку України «Укрексімбанк»:
Бандурова Володимира Володимировича;
Кірєєва Дениса Борисовича;
Кочергу Анатолія Павловича;
Сєткова Василя Івановича;
Сотуленка Ігоря Миколайовича.

3. Визнати такою, що втратила чинність, Постанову Верховної Ради України від 2 листопада 2006 року «Про призначення членів наглядових рад Відкритого акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» та Державного експортно-імпортного банку України «Укрексімбанк» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 51, ст. 523).

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
8 лютого 2007 року.
№ 655-V.

Укази Президента конституційні?

Учора Конституційний Суд розпочав розгляд справи за поданням 55 народних депутатів України про конституційність указів Президента України «Про Державне управління справами», «Питання Державного управління справами», «Про Положення про Державне управління справами». Зазначеними указами Президент утворив Державне управління справами, яке йому підпорядковується, як орган з матеріально-технічного та іншого забезпечення діяльності Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки і оборони України, інших державних органів, затвердив положення про це управління та призначив його керівника. Тим самим він, на думку авторів подання, вийшов за межі наданих йому конституційних повноважень і перебрав на себе функції виконавчої влади, видавши вищезгадані укази. Також народні депутати зазначають, що відповідно до Конституції Президент для здійснення своїх повноважень може створювати лише консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби. А Державне управління справами за своїми функціональними завданнями не належить до зазначених служб. Як орган, що здійснює матеріально-технічне, соціально-побутове та фінансове забезпечення інших, окрім Президента України, державних органів влади, Державне управління справами має бути в системі органів виконавчої влади.

Скільки коштів необхідно, щоб підвищити мінімальну зарплату?

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Уряд пропонує ВЕЗам чіткі правила гри

У Донецьку відбулося виїзне засідання Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики, в якому взяли участь керівники низки міністерств та відомств, областей східного регіону, науковці, представники бізнесу. Після спільного обговорення економічного становища чотирьох областей, що небезпідставно вважаються основою вітчизняної економіки, голова комітету Володимир Заплатинський запропонував таку оцінку: роботу в цьому напрямі у Донецькій, Дніпропетровській та Луганській областях вважати задовільною. А ось економічний розвиток на Харківщині визнано неефективним і недостатнім.

Під час виїзного засідання відбувся також конструктивний обмін думками про діяльність на території України вільних економічних зон та територій пріоритетного розвитку. Попри протилежні погляди, учасники наради зійшлися в головному: рішення «помаранчевого» уряду про припинення діяльності ВЕЗ було незаконним і необгрунтованим. А оскільки ВЕЗ і ТПР є своєрідним «інструментом розвитку економіки» в усьому світі, надалі вирішено використовувати цей позитивний досвід інших країн. Тим паче, що нинішній Кабмін демонструє зовсім інший підхід до вільних економічних зон. Як засвідчив міністр економіки України Володимир Макуха, триває підготовка законопроекту «Про загальні засади створення і функціонування ВЕЗ та ТПР», що має нарешті визначити чіткі «правила гри» в ході їх майбутньої діяльності.

За словами В. Заплатинського, парламентський комітет зробить свою доповідь про діяльність ВЕЗ та ТПР 21 червня. Отже, час для внесення зауважень та пропозицій ще є. Під час виїзного засідання в Донецьку його учасники відвідали декілька місцевих підприємств, де реалізовують інвестиційні проекти на територіях пріоритетного розвитку. І побачене на шахті імені Засядька, металургійному заводі «Істіл» та на заводі холодильників «Норд» переконало, що така практика, справді, є досить ефективною і в неї велике майбутнє.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Законопроекти проходитимуть через «сито» громадського обговорення

Перспективи співпраці у напрямках розвитку демократії, боротьби з корупцією, свободи слова в Україні обговорили голова Комітету Верховної Ради з питань європейської інтеграції Наталія Прокопович та директор програм Національного демократичного інституту (NDI) Алекс Грігорієвс. Як повідомляє Інформуправління Верховної Ради, сторони наголосили на важливості ширшого залучення громадськості до ухвалення законодавчих рішень. І в цьому контексті цікавою є співпраця з неурядовими громадськими організаціями, — відзначали співрозмовники. З-поміж законопроектів, які потребують винесення на обговорення громадськості, Н. Прокопович назвала проект закону про соціальний діалог в Україні. До ознайомлення з документом, на її думку, є інтерес як з боку профспілок, так і з боку роботодавців. На переконання народного депутата, корисним буде також вивчення зарубіжного досвіду в подальшій роботі над проектом закону про парламентську опозицію.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Засідання Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин, на якому, зокрема, було розглянуто питання про проект постанови Верховної Ради України про погодження місця розташування об'єктів та проект закону про здійснення права спільної часткової власності власниками майнових паїв колишніх колективних сільськогосподарських підприємств, поданий Кабінетом Міністрів України.

***На знімку (зліва направо):* голова комітету Михайло Гладій, Руслан Лук'янчук, Валерій Бевзенко.**

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Конкурс на кращого депутата-соціаліста оголошено у Вінницькій обласній організації СПУ

Про це повідомили на обласних зборах депутатів-соціалістів місцевих рад області. Ініціатором проведення такого дещо незвичного змагання став народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці Іван Бондарчук. За його словами, депутат від Соцпартії мусить виділятися людяністю, чуйним ставленням до людей і піклуватися про них не на словах, а на ділі. По-друге, кожний наш обранець має стати зразком у додержанні вимог чинного законодавства. А коли воно недосконале, добиватися внесення змін. Крім названих критеріїв, під час визначення переможців комісія братиме до уваги професіоналізм депутата і його конкретні справи. Водночас у низові партосередки передано на розгляд проект кодексу депутата-соціаліста. Його дотримання, на думку І. Бондарчука, має стати нормою життя із діяльності кожного із 1250 депутатів від СПУ у місцевих радах області. Нині кожний п'ятий керівник органів місцевого самоврядування на Вінниччині є представником від Соцпартії України.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

«Таращанське тіло» пролежало в землі декілька років?

Тимчасова слідча комісія Верховної Ради з питань розслідування обставин і причин загибелі журналіста Георгія Гонгадзе та з'ясування причин зволікання у розслідуванні кримінальної справи на своєму черговому засіданні заслухала осіб, які були причетні до встановлення належності тіла, знайденого в листопаді 2000 року в Таращанському районі на Київщині.

Свідчення дали колишні прокурор Таращанського району Сергій Обозовий і колишній судмедексперт району. Зокрема, Сергій Обозовий розповів деталі знайдення «таращанського тіла» в 2000 році та розслідування відповідної кримінальної справи до її передання у провадження прокуратури Київщини та Генпрокуратури. Зі слів колишнього прокурора Таращанського району, про знайдений труп повідомили до місцевої міліції випадкові люди, які проїжджали дорогою через ліс. А після огляду трупа прибулими слідчими, за словами Сергія Обозового, створювалося враження, начебто тіло пролежало в землі декілька років. Колишній прокурор району також розповів, що спочатку на тілі у моргі було знайдено дві прикраси — кулон і браслет, а наступного дня під час повторного огляду місця події ще дві прикраси — ланцюжок і медальйон. Як відомо, саме за цими прикрасами прибулі на місце події столичні журналісти висловили припущення, що вони належать зниклому Георгію Гонгадзе. Колишній прокурор також зауважив, що на ту пору, коли справа про «таращанське тіло» перебувала в провадженні районної прокуратури, ще не було офіційної версії про те, що це може бути тіло зниклого журналіста, і він дізнався про те лише після приїзду до Тараші працівників ЗМІ.

Через відсутність кворуму ТСК не ухвалювала рішення, обмежившись лише заслуховуванням запрошених осіб та документуванням їх свідчень.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Збунтувалася сільрада? Накинути вуздечку!

■ САМОВРЯДУВАННЯ

У Запорізькому районі сталася нечувана єресь — своїм рішенням від 10 січня «Про сільський бюджет на 2007 рік» Долинська сільрада затвердила місцевий кошторис всупереч контрольним цифрам, що визначені сесією районної ради (рішення від 28 грудня 2006 року). Парадокс ситуації полягає в тому, що ні сільський голова Богдан Федчук, ні депутати, котрі одностайно його підтримали, зовсім не зазіхають на чужі гроші і не вимагають для своєї громади якихось матеріальних благ.

Вони самі навчилися всьому давати раду, але їх підвело почуття впевненості у власних силах. Треба ж до такого додуматися: порахували потреби на виплату зарплати працівникам бюджетних закладів та видатки на утримання об'єктів соціальної інфраструктури і постановили передати до районного бюджету 767700 гривень власних доходів, а не 1109700, як того від них вимагають колеги вищого рівня! Іншими словами, повстали проти політики «воєнного комунізму», яка насаджується згори під час формування бюджету.

Однак, за словами сільського голови Богдана Федчука, це зовсім не схоже на бунт.

— Ми розуміємо, що є дотаційні території, і готові підставити їм плече, — каже він. — Але в нас хочуть забрати більше, ніж можемо дати, не ущемляючи інтересів громади. Щоправда, обіцяють, коли вже будуть зовсім непереливки, виділити якісь міжбюджетні трансферти. Але й за такої «милості» не вистачатиме 342 тисяч гривень, виходячи з розрахунків райфінуправління, хоча насправді різниця в наших потребах і видатках набагато більша.

За шість з половиною років свого головування Богдан Михайлович, звичайно, вже відчув різницю між задекларованими і реальними повноваженнями органів місцевого самоврядування і знає, як болять руки, коли їх викручують. Але набридло вислуховувати докори односельців, особливо ще не обертих депутатів, про те, що він іде на поступки районній владі і дозволяє кривдити громаду. Звідки ж селянам знати, що багато наших законів пишуться для того, щоб мати гарний вигляд перед європейською спільнотою, а не виконуються тому, що «маємо те, що маємо»? І частенько в реальному житті спрацьовує давній бюрократичний принцип: «Я — начальник, ти — дурень!»

Але ж господар корінного коня по ногах не б'є, бо коли той упаде, вся супряга стане. Невже й справді такий бідний Запорізький район, що його фінансове благополуччя залежить лише від того, як уміє наповнювати бюджет однаєдина сільрада?

Звісно, і голова районної ради Іван Гоменюк, який відверто не сприймає рішення Долинської сільради, і голова райдержадміністрації Олександр Олійник, який його активно блокує, прагнення селян, у глибині душі відчувають, що вони грішать проти істини, але жорстка бюрократична логіка підштовхує їх до репресивних заходів впливу на «бунтівників». Коли вмовляння і моральний тиск на Б. Федчука не подіяли, вони запустили каральну машину. Після виходу розпорядження голови райдержадміністрації від 2 лютого «Про призупинення дії рішення сесії Долинської сільської ради «Про сільський бюджет на 2007 рік» районне управління Державного казначейства негайно заблокувало платежі, які здійснює сільрада за енергоносії та на будівництво газопроводу низького тиску в селі Бабурка і водоводу в селі Долинському. Саме цей водовід громада чекає з особливим нетерпінням, бо від нього залежить введення в дію піднятого з руїн і оснащеного за європейськими стандартами красеня-дитсадка. Ще один болючий укол непоступливим — «замороження» зарплати працівникам бюджетних закладів.

Такі дії з боку районних можновладців жителі сільської ради розцінили як відвертий шантаж. Особливо їх обурило те, що заблоковано розрахунки з будівельно-монтажними організаціями, адже до коштів, які надають спонсори на соціальний розвиток території, районна влада жодного стосунку не має.

— Ми тільки почали по-людськи жити, — розповідає завідувачка Новозапорізького сільського будинку культури Ольга Костюченко. — Понад 12 років стояв розбитий і розграбований наш заклад, сюди ходили лише п'янички капостити. А нині подивіться, як тут гарно, а молоді скільки вечорами! Працюють гуртки художньої самодіяльності, допізна людно в бібліотеці.

Тож коли не припиниться це свавілля, ми всі підемо пікетувати райдержадміністрацію — хай там подивляться, яку владу народ підтримує!

Справді, так вирішили депутати сільради, а до їхнього слова громада дослухається. Сам Богдан Федчук упевнений, що конфлікт можна владнати мирно. Зараз він готує документи, щоб направити делегацію від громади в Міністерство фінансів і там довести обґрунтованість рішення сільради. Чому саме в міністерство? Бо на нього переводить «стрілки» районне начальство і тому, що «не може бути, щоб там не було мудрих людей».

На звернення територіальної громади перший відгукнувся голова обласної ради Олександр Нефьодов. Зустрівшися з жителями сіл та ознайомившись з об'єктами будівництва, він був приємно вражений побаченим і почутим.

— Я відверто поговорю з головою районної ради Іваном Гоменюком, — пообіцяв Олександр Степанович. — Але... Хоча в цьому випадку присутній суб'єктивний чинник, у принципі, цей конфлікт зумовлений механізмом формування та розподілу бюджетів усіх рівнів, котрий діє всупереч Закону «Про місцеве самоврядування в Україні». Не в кращому становищі опинилася й Запорізька область. Як регіондонор вона віддає левову частку своїх доходів у державний бюджет, а потім ми вважаємо за щастя, коли у столиці з наших таки грошей виділять якісь субвенції чи трансферти на розв'язання наболілих проблем. Тож на запитання, коли це закінчиться, людям правдиво й недвозначно повинна відповісти насамперед Верховна Рада.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область

■ ПОДРОБИЦІ

Чернівецький міський голова просить Росію повернути грамоту

Міський голова Чернівців Микола Федорук направив звернення до Надзвичайного та Повноважного Посла Російської Федерації Віктора Черномирдіна з проханням посприяти у передачі історичного документа — грамоти з першою письмовою згадкою про місто — міській громаді Чернівців до 600-річного ювілею.

Микола Федорук вважає, що це буде знаком міцної дружби та взаєморозуміння між народами та державами і відповідатиме традиціям міжнаціональної толерантності, яка завжди була характерна для чернівчан, у тому числі стосовно росіян-мешканців міста. Міський голова переконаний, що такий крок російської сторони гідно поцінують як в Україні, так і за кордоном, де нині проживають тисячі колишніх буковинців.

У грудні під час робочої поїздки до області Прем'єр-міністр України Віктор Янукович дав доручення МЗС України посприяти Чернівцям, які наступного року святкуватимуть 600-річний ювілей, повернути цей унікальний документ, котрий нині зберігається у Державному історичному музеї Росії. Це грамота молдавського князя Олександра Доброго, датована 8 жовтня 1408 року, в якій згадується місто над Прутом.

Сергій СУЛИМА.

Чернівці.

НОВИНИ
СЕРЕДА, 21 ЛЮТОГО 2007 ■ № 32 (4032)

У Тернополі оголошено епідемію грипу. За епідемічного порогу 160 хворих на 10 тисяч населення зафіксовано 173, *повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА*

Україна не братиме участі у видобутку газу на шельфі Каспійського моря, оскільки вигідніше розвивати шельф Чорного та Азовського морів, заявив міністр палива та енергетики Юрій БОЙКО ***(Укрінформ)***

■ У НОМЕР

Кримські татари вирішили дати владі час виправити земельні перекоси

Крим. У Сімферополі мітинг кримських татар відбувся спокійно і завершився швидко. Не було звичних транспарантів і скандування гасел. Замість обіцяного багатоденного блокування транспорту, вулиці перекривали лише на лічені хвилини. Свою поведінку учасники акції пояснили тим, що вони прислухалися до застереження лідера меджлісу Мустафи Джемілєва, який напередодні звернувся до співвітчизників через ЗМІ із закликом не чинити безпорядки. Результат — кримські татари основну акцію перенесли на 28 лютого в Ялту, «щоб дати можливість владі за цей час виправити земельні перекоси». Учасники акції заявили: остання надія на земельні врегулювання — приїзд Президента України.

Обурювалися татари й тим, що досі немає указу про реабілітацію кримськотатарського народу, повернення майна, земель, кримської топоніміки, навіть законопроекту про «депортованих». Вони нагадали, що систематично недофінансовується ухвалена Кабміном України програма облаштування депортованих на 2006—2010 роки. Цього року в держбюджеті мало бути передбачено 81,4 млн. грн., а записано на 10 мільйонів менше. Мало того, на перше півріччя заплановано виділити усього 6,3% цих коштів, останні 93,7% «перекинули» на друге півріччя, причому — 79% усіх коштів обіцяють надати лише в четвертому кварталі.

Віктор ХОМЕНКО.

Правоохоронці затримали професора-хабарника

Запорізька область. Завідувача кафедри одного із запорізьких вузів спіймали на гарячому, коли він отримував хабара від студента-заочника. Останній за сто доларів вирішив прикрити свій «хвіст» із минулого семестру. Що ж до викладача, то він, попри інтелігентну зовнішність, виявився банальним рекетиром. Оперативники встановили, що добою раніше за успішне складання заліку іншим потенційним двієчником професор отримав винагороду в двісті гривень. Порушено кримінальну справу.

Микола МАНЬКО.

■ ФОТОФАКТ

У дніпропетровському музеї «Літературне Придніпров'я» проходить виставка, присвячена 100-річчю з дня народження поета Дмитра Кедрина, чиє дитинство минуло в цьому місті.

На знімку: співробітник музею Ірина Мазуренко біля стендів виставки.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Викрадали золото за допомогою аркуша паперу

Тернопіль. За допомогою аркуша паперу і мідного дротика двоє жителів міста обкрадали ювелірні крамниці обласного центру. До того ж робили це серед білого дня. Один відволікав увагу продавця, інший тим часом шукав у скляній вітрині шпаринку, щоб просунути туди мідний дротик чи аркуш паперу. В такий спосіб вони «виловили» золотий ланцюжок і брелок загальною вартістю 3,5 тисячі гривень. Хтозна, які ще методи збиралися використовувати учасники злодійського дуету, якби після двох крадіжок їх не затримали правоохоронці.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Закрито сотні ресторанів

На Луганщині тривають комплексні інспекції установ ресторанного бізнесу, спричинені нещодавнім вибухом у луганському кафе «Суп-хауз». Перевірено 1318 підприємств, а також понад 50 автогазозаправних станцій і пунктів заправлення газом. Порушення виявлено в більш як 1000 точок. Вони переважно стосувалися відсутності документів, що дають право на здійснення підприємницької діяльності, дозволів органів місцевої влади на розміщення об'єкта, погоджень із службами протипожежної безпеки тощо. Робота 228 об'єктів ресторанного бізнесу припинена.

Тим часом спеціальна комісія Луганської міськради вирішила анулювати дозволи ПП І. Рибалко на розміщення кафе «Суп-хауз». Імовірно, що його територію передадуть обласній бібліотеці імені Горького.

Алла АНТІПОВА.

Селяни хотіли продати м'ясо скаженої корови

Мешканка села Кашперо-Миколаївка Баштанського району звернулася до ветеринара в зв'язку з хворобою корови. Корова протягом кількох днів відмовлялася від їжі, води, постійно ревла, дві доби не спала, відзначалося велике слиновиділення, шкірний покрив у ділянці спини, ребер і лопаток був покритий потом у вигляді роси.

Лікар обстежив тварину, але, запідозривши сказ, лікування не призначив. Жінці було рекомендовано не забивати корову, а спостерігати за її поводженням. Ігноруючи ці застереження, господарка з чоловіком забили корівку і без дозволу державної ветеринарної служби продали м'ясо перекупникові. Той, у свою чергу, перепродав заражену тушу іншим реалізаторам. Коли до господарів прийшов лікар-ветеринар для направлення тварини на обстеження, ті зізналися, що вже продали тушу. У господарки залишилася голова від забитої корови, яку і було відправлено для обстеження в Миколаївську обласну державну лабораторію ветеринарної медицини. Там підтвердили — корова була хвора на сказ.

Того само дня відділ ветеринарної медицини з проведення карантинних ветеринарних заходів при УМВС України в Миколаївській області почав пошуки людей, котрі скуповували м'ясо. Через два дні тушу яловичини було виявлено в гаражі перекупника. Заражене м'ясо вилучили і спалили на міському скотомогильнику. За порушення ветеринарного законодавства усі винні притягнуті до адміністративної відповідальності.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Фото обласного управління МНС.

У Кіровограді виявлено маршрутки з несправними гальмами та кермом

Працівники ДАІ у Кіровограді проводять перевірку водіїв маршруток. Спонукала до цього велика кількість дорожньо-транспортних пригод за участю маршрутних таксі. З початку операції, яка триває близько місяця, зафіксовано понад 400 порушень правил дорожнього руху. Водіїв, які звикли їздити, як їм заманеться, позбавляють посвідчень, аж поки вони не перескладуть екзамен на знання правил дорожнього руху. Переекзаменовку вже пройшли близько 150 водіїв. Також правоохоронці багато уваги приділяють технічному стану мікроавтобусів. Виявлені невідповідності елементарним нормам безпеки вражають. Трапляються випадки, коли на маршрут виїжджають автомобілі з несправними гальмами та кермом. Виходить, кожний мешканець обласного центру щодня, як мінімум двічі, ризикує життям, їдучи на роботу й додому.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Невідомі зловмисники осквернили меморіал жертвам фашизму

Установлено його на місці, де в роки війни знищили 25 тисяч євреїв. Вандали розмалювали меморіал фашистською свастикою і дописали: «Вітаємо зі святом Голокосту». Зробили це за допомогою трафарету, що наводить на думку про заплановану провокацію.

Рік тому в такий самий спосіб вандали розмалювали меморіал жертвам Голокосту в Прохоровському сквері.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Музей Уласа Самчука

Літературний музей видатного українського письменника Уласа Самчука учора відкрито у Рівному. Читачі знають його як автора трилогії «Волинь», романів «Ост» та «Марія» — першого в художній літературі твору про голодомор в Україні. Серед інших подібних закладів новостворений музей вирізняється тим, що його експозиція, висвітлюючи головні творчі здобутки Уласа Самчука, зосереджує увагу на впливі письменника на український літературний процес XX століття. Експозиція знайомить відвідувачів із гроном ще й досі належно не поцінованих літераторів, які несли у світ українське художнє слово. Відкриття музею, що збіглося з 102-річчям митця, зацікавило рівнян, котрі хочуть більше дізнатися про талановитого земляка. Адже Улас Самчук — уродженець села Дермань Здолбунівського району.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

■ У НОМЕР

Учора в МВС України працівникам органів внутрішніх справ присвоїли чергові спеціальні та військові звання старшого начальницького складу.

На знімку: начальник сектору науково-дослідного експертного криміналістичного центру при ГУ МВС АРК майор Ірина Терехова отримала звання підполковника.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У районних адміністраціях міста Лева вдалися до «вибивання» комунальних боргів за сприяння виконавчих служб

Борги львів'ян за квартплату і тепло стягуватимуть з їхньої заробітної плати. Нововведення не стосується пенсіонерів, студентів та незаможних родин. Новина стимулювала боржників — на рахунки теплопостачальних підприємств почали надходити кошти. Наступ на неплатників розпочали через те, що за цей опалювальний сезон борг міста перед ДК «Газ України» становить 70 мільйонів гривень. Щоб погасити його, Львів мав би витратити майже половину власного бюджету розвитку.

Комунальні тарифи та борги — проблема не лише львівська, тож голова міста Лева Андрій Садовий запропонував лідерам провідних політичних сил України взяти участь у сесійному засіданні міськради, яке відбудеться 22 лютого. Цього дня Львів стане «кухнею» загальноукраїнської тарифної політики.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Не купуйте м'яса у невідомих перекупників — воно може бути від скаженої корови

Чехія та Польща опиняться під прицілом Росії?

Чехія та Польща, найімовірніше, дадуть позитивну відповідь на пропозицію США вести переговори про розміщення частин американської системи ПРО на їхніх територіях.

Про це заявили прем'єр-міністри обох держав Мірек Тополанек і Ярослав Качинський. Жоден із них не планує, що в їхніх країнах із цього приводу проходитиме референдум.

У випадку розміщення системи ПРО на території Чехії та Польщі російська армія включить її до списку своїх потенційних мішеней, про що того ж дня заявив командувач російських ракетних військ Микола Соловцов.

■ ЦИФРА

29 країн

торік зробили інвестиції в економіку Хмельниччини. Уперше кошти від ділових партнерів надійшли з Китаю, а загалом понад сто місцевих підприємств активно співробітничає із зарубіжним бізнесом. Це допомогло значно збільшити обсяги експортних поставок, котрі перевищили 220 мільйонів доларів.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

■ ФОТОФАКТ

У Києві на базі мобільного прикордонного загону (Бортничі) та Адміністрації Державної прикордонної служби України триває третій зліт інспекторів Державної прикордонної служби.

На знімку: прикордонники демонструють затримання порушників.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У березні ціни на хліб залишаться незмінні

Про це заявив журналістам голова Донецької облдержадміністрації Володимир Логвиненко.

За його словами, ціна на хліб в області — «аж ніяк не найвища в країні». Контролюючі структури стежать за рівнем рентабельності підприємств, які випікають хліб. «Незалежно від того, яка буде ціна вхідного ресурсу, доход виробника не повинен перевищувати 4 відсотки. Щодо торговельної надбавки вроздріб, то ми досягли домовленості про її граничний рівень у 15 відсотків. Є приклади з окремих торговельних організацій, де рівень рентабельності з хлібобулочних виробів — майже 30 відсотків. Ми це виправляємо», — зазначив В. Логвиненко.

Про незмінність цін на основний продукт харчування заявив і голова правління ВАТ «Донецький булочно-кондитерський комбінат» Михайло Дьячков. Комбінат уже відпрацював у січні з новою ціною на природний газ: рентабельність знизилася, але її планують підняти за рахунок збільшення обсягу виробництва бубликів та сухариків. Водночас голова правління вважає невиправданою спекуляцію на подорожчанні хліба: на переконання керівника підприємства, підвищення цін на 10 відсотків не вдарить по кишені й означатиме лише, що середня родина викладатиме за хліб на 5—6 гривень на місяць більше, ніж раніше.

М. Дьячков відзначив, що ціни на хліб залежать не лише від вартості зерна: за словами голови правління комбінату, вартість пшениці на внутрішньому ринку не відрізняється від цін на зовнішньому. А голова Донецької облдержадміністрації прогнозує, що хліб подорожчає наприкінці березня, коли селяни розпочнуть весняно-польові роботи і зросте потреба в нафтопродуктах. На фоні підвищеного попиту вартість палива може зрости на 12—15 відсотків, що потягне за собою і зростання ціни на хліб. Тому обласна влада наполегливо радить сільгоспвиробникам брати кредити і купувати пально-мастильні матеріали за старими цінами.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Колишній контрактник, який служив в Іраку, — за гратами

П'ятнадцятирічний термін ув'язнення отримав колишній контрактник, котрий брав участь у миротворчій місії в Іраку. Повернувшися додому, він став наркоманом. 24 вересня минулого року колишній миротворець убив заступника начальника слідчого відділу Прилуцького МРВ УМВС Леоніда Тищенка. Зловмисник забрав у підступно вбитого 30 гривень, золоту обручку та мобільний телефон.

Вирок у цій кримінальній справі днями виніс апеляційний суд Чернігівської області.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Завод з виробництва біопалива збудовано у Херсоні

Заплановано, що підприємство вироблятиме 10 тисяч тонн палива на рік.

Приватне підприємство «Лібер», яке звело завод у селищі Зеленівка під Херсоном, обіцяє запустити першу чергу вже в кінці лютого. Окрім ріпакової, тут перероблятимуть й інші олії. Новий продукт для дизельних двигунів матиме європейські стандарти та сертифікацію.

Алла БРУСИЛОВА.

Тегеран близький до промислового збагачення урану

Іран опанував критично важливі ядерні технології починаючи із серпня минулого року і близький до того, щоб уже через 6 місяців почати збагачення урану у промислових масштабах. Про це заявив генеральний директор Міжнародної агенції з атомної енергії (МАГАТЕ) Мухаммед аль-Барадеї в інтерв'ю «Файненшл таймс».

Учора глава МАГАТЕ обговорив у Відні із секретарем Вищої ради національної безпеки Ірану Алі Ларіджані шляхи врегулювання іранської ядерної проблеми.

■ ФОТОФАКТ

У Німеччині вчора завершився традиційний карнавальний тиждень.

На знімку: пересувна платформа з учасниками карнавалу в Берліні.

Фото Ганни СНІГУР-ГРАБОВСЬКОЇ (Укрінформ).

Ми не тягнемо на Венеціанський бієнале по грошах. А бізнесмени — цілком

Їхати на міжнародний форум сучасного мистецтва в Венецію треба! — в цьому ніхто не сумнівається: ні Мінкульт України, ні художники. Ось тільки за що і як?

У січні міністр культури Юрій Богуцький скасовує конкурс творчих проектів — претендентів на поїздку — і призначає представляти Україну цим літом у Венеції ПінчукАртЦентр. Автори, куратори і комісари нерозглянутих проектів, певна річ, незадоволені. Їх грубо кинули. Обмануті творці апелюють до «Положення про конкурс», зареєстрованого 1 квітня 2005 року Мін'юстом. Судячи з дати реєстрації, це був жарт...

Олексій Титаренко, комісар минулої української експозиції на бієнале, каже, що претензій до Віктора Пінчука не має. А от дії пана Богуцького вважає некоректними. Мовляв, так не можна: захотіли — оголосили конкурс, захотіли — скасували.

Нинішній комісар української експозиції на 52-му Венеціанському бієнале Петро Дорошенко (він президент ПінчукАртЦентру, він — директор Центру сучасного мистецтва BALTIK у Великій Британії) стверджує, що такі конкурси є далеко не у всіх країнах світу. Мовляв, багато держав від них відмовилися. От і Україна теж. У нашому випадку справа не в демократичних принципах відбору, а у фінансах. Країна не тягне бієнале по грошах. А меценат Пінчук — цілком. Співвідношення пайової участі в презентації, як заявив директор ПінчукАртЦентру Дмитро Логвин, один до семи: тобто одну частину бюджету проекту оплачує держава, сім — дає Віктор Пінчук. І проти такого мезальянсу нічого не вдієш. Ліпше вже виставлятися в палаці Пападополи, ніж у солдатському наметі, у якому Україна дебютувала на Венеціанському форумі...

Нагадаємо, у цьому палаці два роки тому Віктор Пінчук організував свою альтернативну офіційній презентації експозицію. У ній виставлялися роботи художників із різних країн світу. Її розмах і смак вражав...

Тепер, за словами засновника ПінчукАртЦентру, «представляти Україну на Венеціанському бієнале, перед усім світом — велика честь. І ми з великою відповідальністю виконаємо цю місію».

Наш творчий проект називається «Поема про внутрішнє море» (філософський римейк на картину Олександра Довженка «Поема про море»). У ньому задіяні творці з України, Англії й Америки. **Подробиці про творчий аспект української презентації у Венеції читайте в найближчих номерах «Голосу України».**

Ольга ВАУЛІНА.

■ СВІТ КОРОТКО

ЄС

Найбідніші європейці — литовці та поляки

У країнах-членах Євросоюзу за межею бідності проживає 16% населення, **повідомила прес-служба Єврокомісії**. До цієї категорії належать мешканці, дохід котрих становить менш як 60% від середньостатистичної заробітної плати. Найнижчі показники бідності у Швеції і Чехії (9—10%), найвищі — у Литві та Польщі (21%). Крім того, в середньому по країнах-членах ЄС, майже 10% європейців працездатного віку (не враховуючи студентів) торік проживали в родинах, де немає жодного працюючого.

КОЛУМБІЯ

Прокинувся вулкан

У Колумбії учора почалося виверження вулкана Невадо-дель-Уїла. Його супроводжували легкі підземні поштовхи. Влада регіону оголосила надзвичайний стан у зоні та почала евакуацію мешканців навколишніх сіл. Невадо-дель-Уїла розташований за 280 км від столиці країни, Боготи, його висота — 5 тисяч 631 м, раніше вулкан вважали сплячим. У 1985 р. у Колумбії в результаті виверження вулкана Невадо-дель-Руїс загинуло більш як 25 тисяч осіб.

ГРУЗІЯ

НАТО перевіряє Тбілісі

У Грузії з п'ятиденним робочим візитом перебуває група оцінки альянсу. Мета візиту — оцінка виконання узятих на себе Тбілісі зобов'язань у рамках плану дій з індивідуального партнерства з НАТО і процесу планування НАТО. Востаннє експерти альянсу були в Грузії в березні 2006 року. Цього разу сторони розглянуть прогрес, якого країні вдалося досягти за період, що минув, а також подальші плани.

КНДР

Епідемія кору: чотири особи померли

В ізольованій від світу Північній Кореї епідемія кору забрала життя двох дорослих і двох дітей, майже три тисячі корейців заражені, **повідомляє Червоний Хрест**. Влада країни просить п'ять мільйонів доз вакцини для боротьби з епідемією. Крім того, надходять повідомлення про спалахи скарлатини і тифу в державі, мешканці якої страждають від нестачі медикаментів і рокими недоїдають.

ВЕНЕСУЕЛА

Уго Чавес націоналізує економіку

Президент Венесуели оголосив війну спекулянтам за допомогою спеціального декрету. Відповідно до документа, будь-який приватний супермаркет може бути закрито і націоналізовано, якщо він торгуватиме продуктами за цінами, котрі перевищують ціни держави.

Приватників Чавес лає давно. За його словами, вони навмисно приховують продовольство і завищують ціни, щоб спричинити невдоволення серед населення. Президент попередив, що декрет буде видано протягом тижня.

Чи потрібний незалежній Україні незалежний Національний банк?

Статус Центрального банку в незалежній Україні формувався під гаслом використання абстрактної світової практики щодо незалежності центральних банків від урядів. Закон про НБУ було ухвалено в той період, коли Україна після перенесеної гіперінфляції керувалася порадами МВФ і Світового банку, відмовилась від використання власних емісійних ресурсів і перейшла на використання зовнішніх та внутрішніх фінансових запозичень. Це скінчилося фінансовою кризою 1998 року — не останньою, якщо статус і роль Національного банку України не зміниться.

Монетаристські ліки виявилися дієвими, але смертельно небезпечними

Після довгострокового кризового падіння 1990—1998 років економіка України перейшла у висхідну фазу економічного розвитку.

Починаючи з 2000 року, темпи зростання ВВП становили в середньому більш як 7% на рік, реальний щорічний приріст інвестицій також перевищував 7%. Інфляція вимірювалася в основному однозначними числами, обмінний курс гривні залишався стабільним. Середня заробітна плата збільшилася в декілька разів — як у гривневому, так і доларовому еквіваленті. Рівень реальної заробітної плати збільшувався майже на 20% на рік. Позитивне сальдо платіжного балансу привело до накопичення значних валютних резервів.

Позитивна динаміка зростання ВВП стала основою, на якій базується зростання добробуту населення, особливо відчутне протягом 2004—2006 років, коли реальні доходи громадян зростали навіть швидше за реальні обсяги збільшення обсягу економічного обороту.

Однак реальні темпи покращення економічного стану держави і життєвого рівня населення не можуть задовольнити інтереси українського народу й країни. Україна займає надто неприйнятне місце у світовому рейтингу за рівнем ВВП на душу населення. Обсяги матеріального виробництва зростають в основному в експорто орієнтованих, енергоємних галузях (металургійна та хімічна промисловість), які надто залежать від світової економічної кон'юнктури, їхня конкурентоспроможність на світових ринках зумовлювалася дешевими енергоносіями, мінімальними витратами на охорону довкілля та символічною платою за споживання невідтворюваних природних ресурсів, заниженою вартістю праці робітників в Україні. І це при тому, що наша держава має цілком достатні як природні, так і людські ресурси, які не використовуються повною мірою.

Після п'ятнадцяти років незалежності вже не можна говорити про тяжкий спадок авторитарного минулого. Незадовільний рівень використання значного економічного потенціалу України пояснюється в першу чергу недоліками державного управління та регулювання економічними процесами. Українська держава практично усунулася від економічної діяльності, не використовує всі можливості апробованого в світі досвіду ринково-демократичних методів і механізмів макроекономічного управління.

Найбільш занедбаною з численного арсеналу форм державного впливу на економіку в Україні є грошово-кредитна і валютно-курсова політика. В нашій державі вона самостійно визначається і здійснюється повністю незалежним від уряду й парламенту Національним банком України (НБУ). Між тим, гроші в економіці виконують таку ж функцію, як вода в живій природі: без них неможливий економічний кругообіг, як без води неможливе саме життя. Дика природа змушена пристосовуватися до погоди і клімату — тому в світі існують і болота, і пустелі. Але в культурному землеробстві люди не покладаються на природні примхи — вони регулюють потоки вологи у відповідності з потребами агротехніки, і продуктивність кожної одиниці земельної площі в розумно організованому сільському господарстві набагато вища, ніж у незайманих джунглях і тим більше в пустелі. Продовжуючи аналогію, нагадаємо, що в ряді пустельних країн (як-то Саудівська Аравія чи Кувейт) продуктивність землеробства чи не вища, ніж в Україні, де вологи достатньо. Втім, у радянські роки і на наших землях активно здійснювалася меліорація та іригація.

Парадигма грошової політики в нашій державі, що панує протягом майже всіх років незалежності, сформувалася під впливом гіпертрофованого страху перед інфляцією. Це навіть не модифікований монетаризм, а примітивний лібералістський фундаменталізм, відкинутий розвинутим світом ще в XIX столітті.

Прихильники лібералізму посилаються на те, що завдяки впровадженню монетаристських рецептів інфляції було покладено край. Справді, протягом 1992—1994 років в Україні здійснювалося пряме емісійне фінансування бюджетного дефіциту, яке було на той час передбачене законодавством. Слід зауважити, що причиною цієї гіперінфляції була не емісія сама по собі, а той факт, що емісійні кошти використовувалися нераціонально, в основному спрямовувалися на підтримку згасаючого і вже непотрібного великого виробництва (яке на три чверті обслуговувало оборонні потреби СРСР) замість забезпечення купівельної спроможності громадян. Тому обсяги емісії були невиправдано значними і викликали надто високу інфляцію. Вже в 1994 році, коли та ж «антимонетаристська» політика все ще продовжувала діяти, гіперінфляція була фактично приборкана (зменшилася на два порядки). Зате економіка була наповнена грошовою масою, і всі, хто має найменше відношення до справді ринкового господарювання, однозначно визнають, що клімат для підприємництва в Україні навіть у 1993 році був сприятливіший, ніж нині.

Ліки від гіперінфляції виявилися дієвими, але смертельно небезпечними за побічними наслідками. Альтернативою емісійного фінансування стало нагромадження внутрішніх і зовнішніх боргів, принизлива залежність держави перед МВФ, масштабні махінації з ОВДП. Сукупні збитки держави при цьому стали, напевне, більшими, аніж втрати від інфляції. За деякими оцінками, прямі втрати держави від необдуманої політики НБУ за період так званої фінансової стабілізації значно перевищили 20 мільярдів доларів США. Адже кожен долар, що надійшов у країну, потім привів на внутрішній ринок певну кількість споживчих товарів, які замістили внутрішнє виробництво. На заміщення власної грошової емісії в Україну надійшло понад 10 млрд. незароблених доларів США, які спочатку погубили вітчизняного виробника, а потім лягли борговим тягарем на нього самого, як на платника податків.

Світ бореться не з інфляцією як такою (не допускаючи, зрозуміло, її переростання у справді небезпечну), а з її шкідливими наслідками. Образно можна порівняти грошову емісію з дощем — той благотворно впливає на врожай, але приносить калюжі і грязюку, іноді навіть повені й застуди. Але ж ніхто не бореться з дощами — брукують дороги і тротуари, дамби та водосховища, носять парасольки і гумове взуття. А от у випадку з інфляцією невідомо з яких причин закликають боротися з першопричиною — грошовою емісією і позбавляють економіку життєдайної вологи.

Як і чому подолання інфляції може призвести до стагнації

Історія знає багато прикладів, коли подолання інфляції супроводжувалося стагнацією чи принаймні зниженням темпів росту. В Японії, наприклад, при її дворазовому зниженні з 2,5% у 80-х роках до 1,2% у 90-х відбувалося таке саме дворазове сповільнення економічного зростання — із 3,8% до 1,7%. В Аргентині одновідсоткова дефляція в 2000—2001 рр. супроводжувалася щорічним спадом ВВП на 2,6%. І навпаки, 2003-го її економіка зросла майже на 7% за 13,4-відсоткового подорожчання товарів споживання. Підвищення економічної динаміки в США в 2004 році до 3,7% супроводжувалося збільшенням інфляції з 1,9 до 3,4%.

Основним інструментом запобігання шкідливим наслідкам інфляції є розвинутий фінансовий ринок, перш за все фондовий, утримання високих цін на нерухомість, твори мистецтва та інші інструменти тезаврації, щоби населення й підприємці могли зберегти купівельну спроможність заощаджень. При цьому досягається побічний, але позитивний наслідок — заощадження не лежать у панчосі, а надходять у фінансовий обіг і використовуються як інвестиційний ресурс.

У країнах, де інфляція знижується до неприпустимо низького рівня, особливо коли вона супроводжується дефляцією національної валюти, становище вважається надзвичайним, стає предметом занепокоєння виконавчої і законодавчої влади, негайно задіюються заходи для відновлення стану помірної інфляції. Так, ще недавно дефляційні прояви були проблемою в Японії, Швеції, США. В останні роки Сполучені Штати відкрито задіяли політику збільшення державних витрат одночасно зі зменшенням податків, що мало наслідком різке збільшення бюджетного дефіциту і зниження курсу долара — але цими заходами забезпечили припинення загрозливого сповзання у стагнацію.

Відносна незалежність центрального банку є однією із складових ліберальної економічної концепції, яка, за твердженням її головного адепта М. Фрідмена, не призначена для стимулювання економічного зростання. Головна мета цієї політики — створення умов для вільного підприємництва і конкуренції. Зрештою, якщо виділити з пропагандистської оболонки суть діяльності МВФ, Світового банку тощо, вона зводиться виключно до реалізації інтересів розвинених країн, насамперед США і транснаціональних корпорацій.

Послідовне провадження лібералістської позиції здатне повністю усунути державу від управління суспільними й економічними процесами, що має не менш негативні наслідки, ніж надмірний державний контроль і опіка.

Надто багато фактів говорить про те, що кінцева мета реформ, на які нас штовхають зарубіжні консультанти, — перетворити Україну на відсталу державу африканського чи латиноамериканського типу. Вона має стати експортером дешевої робочої сили та примітивної сировини з малою доданою вартістю: насіння соняшнику, шкір великої рогатої худоби, глинозему, титану, марганцю, цирконію, урану, металобрухту й т. п. З другого боку, Україна буде ринком збуту кінцевого продукту розвинених країн — неліквідного споживчого товару, який втратив привабливість в очах західного споживача, бо застарів морально чи перебрав термін використання. Ми мусимо також імпортувати товар славетних західних фірм, але виготовлений спеціально для пострадянських країн за спрощеними (ціною зниження якості) технологіями. Крім того, Україна має перетворитися на звалище західного непотребу — старих автомашин, яких там не знають як позбутися, хімтоварів, не придатних ні до чого, крім забруднення середовища, заборонених у розвиненому світі пестицидів і т. п.

Жодна з розвинутих країн на практиці не здійснювала тих заходів, що наполегливо вимагалися від України. «Тетчеризм» вважають втіленням монетаризму, проте це не зовсім так. Податки були зменшені, але впроваджено контроль цін та дивідендів, організовано профнавчання молоді та громадські роботи, тобто було здійснено цілу низку типово кейнсіанських заходів. Так само «рейганоміка», попри монетаристську риторику, досягла головних успіхів за рахунок використання ідей Кейнса — наприклад, збільшення державних витрат (програма СОІ). У дійсності економічна сфера в усіх країнах, які досягли високого рівня розвитку, тією чи іншою мірою регулюється державою, а не віддана на відкуп ринковим силам. Ні за яких умов роль держави не може зводитися до функцій «нічного сторожа». Рівень незалежності центральних банків у розвинених країнах істотно відрізняється, однак за всіх умов центральний банк є не творцем, а лише свідомим провідником грошово-кредитної політики, яка скрізь розробляється і затверджується вищою державною владою.

Наслідки нинішнього незалежного статусу НБУ

У жодній країні не може бути такого становища, коли центральний банк без будь-якого контролю з боку суспільства розпоряджається первинною емісією, на свій розсуд визначає грошово-кредитну і валютно-курсову політику. Лише в Україні має місце фактичне привласнення Національним банком всього золотовалютного резерву держави. Водночас повну відповідальність за стан економіки і добробут населення несуть уряд і парламент.

Роль центрального банку в економіці країни дещо схожа на функції бухгалтерії, причому це порівняння може бути вірним лише в тому розумінні, що сучасний бухгалтер є не обліковцем, а співавтором економічної стратегії фірми. Однак Національний банк України за своїм статусом аж ніяк не погоджується на роль співавтора. В нашій державі він здійснює повністю самостійну політику, яка в багатьох випадках не просто відрізняється від лінії уряду, а спрямована у протилежному напрямкові, нерідко несе загрозу економіці держави.

НБУ багаторазово здійснював сумнівні, коли не сказати злочинні, операції, які завдали шкоди фінансовій безпеці України, мали наслідком погіршення ставлення до нашої держави з боку світового співтовариства. Досить назвати ризиковане розміщення майже всього державного резерву в маловідомому кіпрському банку в 1997 році, коли на ці кошти було придбано українські ОВДП з прибутковістю близько 60% річних, і не встановлені досі особи, придбавши боргові зобов'язання України за її власні кошти, привласнили не менш як 400 мільйонів чистого прибутку за рахунок вітчизняних платників податків. У листопаді 1998 року в Верховній Раді України заслуховувалось питання щодо виявленого факту розміщення значної частини валютних резервів НБУ в банку «Креді Свісс Фьорст Бостон (Кіпр) Лімітед». Головне обвинувачення полягало в тому, що НБУ розмістив 700 млн. доларів із своїх валютних резервів у ненадійному банку, розташованому в офшорній зоні (Кіпр). У доповіді представника СБУ на засіданні Верховної Ради вказувалося, зокрема, що з усього складу засновників цього банку є відомості лише про одного, якому належить одна акція, а капітал банку не перевищує мільйона доларів. Питання щодо того, для якої мети могли використовуватися ці кошти, які операції з ними дозволялося здійснити, який обсяг міг скласти прибуток і кому має належати, не з'ясувалося.

6 вересня 2000 р. за підсумками розгляду результатів трьох етапів аудиту Національного банку України Виконавча рада МВФ встановила, що Україна двічі — 29 грудня 1997 року і 2 лютого 1998 року — неправомірно отримала виплати за програмою розширеного фінансування по 36,27 млн. доларів, на які вона не мала б права, якби не завищувала рівень своїх чистих міжнародних резервів. Виконавчі директори МВФ наголосили, що це сталося внаслідок некоректної звітності з боку НБУ. У зв'язку з цим керівництво МВФ звернулося до українських органів влади з проханням удатися до «значних виправних дій» і зі схваленням сприйняло факт прийняття Україною зобов'язання попереджати повторне виникнення подібних проблем. Насправді ж українська влада не повинна була давати такі зобов'язання, оскільки не має ніяких важелів впливу на НБУ.

У 2002 році здійснена Національним банком України реальна ревальвація гривні і дефляція внутрішнього споживчого ринку призвели до зниження темпів економічного зростання і значних втрат прибутковості господарської діяльності. Лише недонадходження до державного бюджету за рахунок зниження прибутків експортерів становили не менш як 3 млрд. гривень.

Іншим прикладом є раптове підвищення обмінного курсу гривні на декілька відсотків у квітні 2005 року, коли українські громадяни і підприємства за один день втратили мільярдні обсяги валютних заощаджень. 14 квітня офіційний курс НБУ становив 526,05 гривні за 100 доларів США, 18 квітня — 523,5, 20 квітня — 519 і наступного дня був знижений до 505 гривень за 100 доларів США. Практично адекватно відбулося зміцнення гривні й відносно інших валют. Втрата 20 копійок на кожному доларі експортної виручки означала для України недоотримання 8 мільярдів гривень прибутку за той рік і щонайменше 2 млрд. грн. бюджетних недонадходжень від податку на прибуток.

Протягом 2006 року дедалі виразнішими ставали негативні зрушення у структурі зовнішньоекономічних відносин України. Імпорт зростає набагато швидше за експорт, вперше з 2000 року склався від'ємний показник торговельного балансу. Екстраполяція цієї тенденції з урахуванням експоненціального ефекту дозволяє припустити, що Українська держава утримає фінансову стабільність щонайбільше три-чотири роки, потім фінансова криза може стати неминучою. Для запобігання їй необхідно вже зараз виправляти становище, а без корекції курсової політики цього досягти неможливо.

На сьогодні в усіх секторах товарного ринку спостерігається експансія імпортних товарів. За винятком продовольства, яке до остаточного приєднання України до СОТ все ще залишається в основному вітчизняним, ринок наповнений імпортним товаром. Незважаючи на очевидну загрозу стагнації, Національний банк України виявляє намір і надалі, причому ще більш жорстко, продовжувати ту ж саму скомпрометовану політику в монетарній сфері. Верховна Рада України, нехай не за юридичною стороною справи, а за моральною, несе відповідальність за обгрунтування всієї економічної політики в державі, тому не може надалі санкціонувати навіть мовчазною згодою подальше впровадження примітивного ринкового фундаменталізму і зобов'язана здійснити крок до переходу на нову парадигму економічного зростання. Пропоновані зміни до закону про НБУ нададуть у розпорядження законодавчого органу держави дієві можливості на ділі визначати і формувати всю економічну політику.

То що ж треба зробити?

Надалі необхідно ліквідувати такий політико-економічний нонсенс, як комерційні відносини між НБУ й державою. Щомісяця Мінфін сплачує на рахунок НБУ мільйонні суми коштів у вигляді відсотків за борги, які утворилися ще протягом 1992—1994 років внаслідок прямого емісійного фінансування уряду Національним банком для поповнення бюджету. Свого часу Верховна Рада України своїм рішенням ліквідувала цей борг, однак НБУ не визнав цього рішення, конвертував борг в особливого виду державні облігації, стягує за них відсотки за рахунок платників податків і навіть продає ці облігації на фінансовому ринку. Натомість НБУ лобіював прийняття закону «Про реструктуризацію боргових зобов'язань Кабінету Міністрів України перед Національним банком України» (від 20 квітня 2000 року № 1697-ПІ), в якому, зокрема, сказано:

«Стаття 1. Реструктуризується заборгованість Кабінету Міністрів України перед Національним банком України за кредитами Національного банку України, отриманими для фінансування дефіциту Державного бюджету України у 1994—1996 роках, а саме:

заборгованість за відстроченими кредитами, наданими за рахунок кредитної емісії Національного банку України у національній валюті, що за станом на 1 січня 1999 року становила 3 438 565 585 гривень, віднести на внутрішній державний борг України та передбачити погашення її починаючи з 2010 року до 2035 року щоквартально рівними частками із здійсненням плати на рівні 5 відсотків річних за її обслуговування;

заборгованість за відстроченими кредитами, одержаними для фінансування дефіциту Державного бюджету України в іноземній валюті, що за станом на 1 січня 1999 року становила 1 183 911 897 доларів США, віднести на внутрішній державний борг України та передбачити погашення її щоквартально рівними частками починаючи з 2002 року до 2009 року, тобто в межах кінцевого строку погашення Україною кредитів, наданих міжнародними фінансовими організаціями.

Нараховані відсотки за користування кредитом, які за станом на 1 січня 1999 року становили 133 209 171 доларів США, підлягають віднесенню на внутрішній державний борг України та погашенню разом з погашенням основної суми боргу.

Стаття 2. Дозволити Національному банку України нараховані та несплачені проценти за кредитами, наданими Міністерству фінансів України в національній валюті, що за станом на 1 січня 1999 року становили 6 300 181 986 гривень та обліковуються поза балансом, списати із позабалансового рахунку Національного банку України».

Борг держави перед власним центральним банком з економічно-правової точки зору є вельми сумнівним. За своєю суттю, первинна грошова емісія є абсолютною власністю держави й аж ніяк не НБУ. Незважаючи на це, національні гроші в обігу та валюта фіксуються на рахунках НБУ (в пасиві балансу) як власні кошти. Повністю ігнорується правова очевидність: вся емісія має відображатися на балансі НБУ як його зобов'язання перед державою. Тоді придбана за емісійні кошти валюта теж, зрештою, залишатиметься недоторканною власністю держави. І тоді це буде не «валютний резерв НБУ», а «валютні резерви держави». Якщо НБУ займається прибутковою діяльністю (а на сьогодні Центральний банк держави — фактично найпотужніша комерційна структура), то і прибуток має належати державі.

Якби НБУ перебував під справжнім контролем з боку обраної народом влади, подібні випадки були б неможливими. Не може бути в демократичній державі жодної державної установи, повністю «незалежної» від волі народу, який довірив вирішення всіх загальнодержавних справ обраному виборцями парламенту, який несе перед виборцями повну відповідальність за стан справ у країні.

Не випадково стаття 100 Конституції України міститься в тому ж розділі, в якому містяться положення, що встановлюють статус, права і відповідальність Верховної Ради України. В Конституції жодним словом не сказано, що Національний банк України є повністю незалежним від вищого законодавчого органу держави. У цій статті вказано, що «Рада Національного банку України розробляє основні засади грошово-кредитної політики та здійснює контроль за її проведенням». Однак Конституція, як видно з цієї статті, не передбачає, що ці основні засади затверджуються Радою НБУ.

Закон України «Про Національний банк України» потребує змін, спрямованих на те, щоб усунути очевидну законодавчу колізію, в самому законі встановити чіткий механізм парламентського контролю за діяльністю НБУ в грошово-кредитній сфері. Водночас вказаними змінами ніяким чином не обмежується оперативна самостійність Національного банку у виконанні встановлених законодавством його функцій.

Так, пропозиція доповнити статтю про статутний капітал НБУ вказівкою щодо можливості ініціації його збільшення з боку Верховної Ради України є слушною з тих міркувань, що Національний банк України поступово став чи не найменшим з українських банків, його статутний капітал не відповідає вимогам, встановленим самим НБУ для інших комерційних банків. При цьому лише нагромаджені резерви Національного банку України на сьогодні в 10 тисяч разів перевищують його ж статутний фонд. Вартість належного НБУ нерухомого майна при тому, що він щороку здійснює масштабні капітальні вкладення (в окремі роки більші за весь обсяг вкладень у капітальне будівництво всієї української держави), також на декілька порядків перевищує зафіксований законом розмір статутного фонду.

Пропозиція щодо автоматичного внесення позитивної різниці між доходами та витратами до державного бюджету пояснюється тим, що досі ця сума розраховувалася наперед і фіксувалася в Законі про державний бюджет. За всі роки незалежності НБУ лічені рази дійсно вносив пристойний внесок до бюджету. До того ж економічна ситуація протягом року коливається, і фактична сума позитивного балансу за фактом майже кожного року не співпадає з прогнозованою.

Ми маємо встановити чіткий механізм підзвітності Національного банку України Верховній Раді. До нинішнього часу Національний банк просто надає Верховній Раді інформацію про свою діяльність, а Рахункова палата України робить доповідь на засіданні парламенту лише на основі аналізу власної інформації НБУ про виконання свого кошторису (який, до речі, затверджується Радою НБУ без будь-якого погодження з урядом чи парламентом).

Після внесення вказаних змін до закону про НБУ можна буде здійснити подальші кроки у формування державних інституцій, які зможуть формувати грошово-кредитну політику як складову загальної економічної стратегії. Такою інституцією може стати Національна координаційна рада з грошово-фінансових питань, що репрезентуватиме узгоджені фінансово-економічні інтереси Президента, Верховної Ради та Кабінету Міністрів. Є необхідність створення також Урядової ради з питань фінансово-кредитної політики, яка узгоджуватиме взаємодію Кабінету Міністрів, Національного банку та фінансових органів в регіонах і на місцях щодо дотримання ними заявленої урядом грошово-кредитної політики та платіжної дисципліни.

Василь ВОЛГА,
народний депутат України,
член фракції СПУ.

Сьогодні — Міжнародний день рідної мови

«Любіть її, як люблю її я!»

(Продовження. Початок на 1-й стор.).

— Днями Президент України доручив Кабінетові Міністрів забезпечити розвиток української мови як державної та мови офіційного спілкування у всіх сферах суспільного життя на всій території України. Про це йдеться в указі Президента №105/від 12 лютого, яким він затвердив Стратегію національної безпеки України. Це на 16-му році незалежності.

— Слід зазначити, ставлення до української мови всі роки самостійності України було позитивним. Принаймні на рівні декларацій. Але жодної програми не завершено і реально не втілено в життя. А конкретні спроби були. Академія педагогічних наук розробила стратегію мовної освіти, і ця стратегія увійшла до концепції загальноосвітньої середньої освіти. Це насамперед —оволодіння державною мовою, розвиток мов національних меншин та оволодіння кількома іноземними мовами. Тож навчальний процес забезпечується. Але українська дитина замкнена лише на підручнику. Вона не має цікавих книжок українською мовою, які залюбки читала б просто так. Немає пізнавальної і розвивальної літератури. Щоб прочитати щось цікаве, доводиться брати російську книжку, в кращому разі її український переклад. Ніхто не популяризує читання. Ні міністерство, ні академічна наука, ні сім'я. Українська дитина і студент почуваються обділеними. Зникло й поняття «прочотна книжка». Не видається методична література для вчителів.

— То, може, саме всупереч цьому нині можна частіше почути українську мову?

— Нація розвивається, а тому (я це помічаю і за студентами) останнім часом з'явився смак до української мови. Вона стає дедалі приваблівішою, цікавішою. Тепер українська мова присутня в транспорті, в організаціях, установах. Починає формуватися мовна культура громадян. Щоправда, цього не скажеш про наш політикум. Натомість весь час триває полеміка про надання статусу державної (офіційної) мові нашого сусіда. Хоча варто зазначити, що законодавче забезпечення прав національних меншин у нас, в Україні, за міжнародним визнанням — одне з найповніших у світі. Втім, комусь дуже хочеться роздмухувати так зване «російськомовне» питання. На жаль, ті, хто ратують за це, м'яко кажучи, самі не вражають високою культурою і етикою мовного спілкування ні українською, ні російською мовами. Чиновництво не тільки не переймається проблемами мови, а й часто шокує громадян своїм до карикатурності завульгаризованим мовленням, переважно російським. Утім, російської мови також не знають. Вони лише думають, що розмовляють російською, а насправді це звичайний суржик. Це одна біда.

— А в чому друга біда наших посадовців?

— Хоч би якою мовою урядовці спілкувалися, забувають, що їхнє мовлення має бути елітарним. Якщо вже самі вони так прагнуть називатися елітою нації, їхнє мовлення повинно бути вищим, ніж у пересічного громадянина. Адже вони весь час під пильним оком. Елітарність — це насамперед естетичність, благородність, інтелектуальність, інтелігентність. Ми, українці, навіть ті, хто сам послуговується російською мовою, не сприймаємо чиновника як свого, котрий розмовляє російською, яка часто-густо опускається до вуличного мовлення. Не кажучи вже про пасажі «Да пошли вы!..» В офіційно-діловому стилі спілкування не повинно також бути «Толю», «Миколо». Не можна вживати «ти». Дуже «шкутильгає» серед нашого політикуму й орфоепічна, тобто вимовна, культура. Треба пам'ятати, що слово адресується людям, які не завжди думають так, як ви. Тому потрібні логічні наголоси, добра артикуляція, щоб слухач міг зрозуміти ваші пасажі. Елітарне мовлення має бути, я сказала б, глибокопошанним для співрозмовника. Дуже часто мова державних мужів гірша від мови простих людей. А все тому, що прості люди відвертіші, відкритіші, вони кажуть те, що думають. А в наших керманичів — суцільна казуїстика. Тобто намагання щось приховати, неправду видати за правду. Недопустима й категоричність. Повинна бути чіткість, логічність. Мовлення має бути зрозумілим для всіх.

— А чи є, на ваш погляд, еталон красномовності в політиці?

— Не хотілося б називати прізвища, але хоч як це дивно, у вихідця із російськомовного середовища, Юлії Володимирівни, фактично чиста українська мова. Вона стала україномовною у виборі лексики, у точності побудови фраз. Леді Ю. майстерно володіє риторикою. Це я стверджую як автор підручника з риторики. Решта на цьому тлі мають не завжди привабливий вигляд. А державна людина, ще раз кажу, не повинна розпускатися, розслаблятися, відхилятися від норми літературного мовлення. Бо це принижує її авторитет.

— А що конкретно має зробити держава, щоб члени нашого суспільства почувалися упевненіше?

— З кожним роком україномовних громадян дедалі більшає. Незважаючи на глобалізацію і наші політичні проблеми. Скажіть, якби ви побачили глянцевий журнал українською мовою, купили б його?

— Звичайно.

— Тож для чого розмови, що не беруть україномовні преси? Не беруть, бо немає. І те, що видавати українською, — невигідно, також неправда. Я працювала в Польщі. Там не можна пройти мимо кіоску з періодикою, щоб чогось не придбати. У людей уже вироблася певна звичка читати. Бо в журналах можна знайти відповідь буквально на все. Як власноруч зробити ремонт; що треба робити, коли дуже сумно; як бути, коли тебе покинув чоловік; як правильно прийняти гостей — усе це друкується, читається і головне, воно самоокупне. На жаль, в українській державі дуже мало видань українською мовою і майже зовсім немає глянцевих журналів. Натомість нас весь час переконують, що українською мовою не читатимуть. Читатимуть, ще й як! Якщо, звичайно, буде доступна ціна. Просто, кому потрібна зайва конкуренція? Та якщо вже підприємці не вкладають кошти в українські видання, то, може, започаткувати б державні часописи? Хоча на тлі того, що нині навпаки заходилися роздержавлювати комунальні ЗМІ, навряд чи це можливо...

— Як ви вважаєте, чи не спричинено всі ці проблеми заниженим ще з радянської імперії порогом гідності нас, як українців?

— Звичайно, гоніння всього українського далося взнаки. Але і держава, і самі люди мають усвідомити, що без мови немає нації. А мовна культура — це певна соціальна гарантія. Знову ж таки, в тій самій Польщі все робиться для національно свідомого громадянина. Там проводиться вседержавний конкурс на Майстра польської орфографії, у якому беруть участь представники всіх суспільних груп. Там усі пишуть загальнонаціональний диктант, навіть президент, ще й вважає це за честь. Чи можливо це у нас?

Закон про мову Франції вартий того, щоб з ним ознайомилися ті, хто так ратує за другу державну мову. Приміром, стаття 1 проголошує: «Французька мова — національний скарб»; стаття 2 — «Уся документація, ведеться виключно французькою мовою, це положення обов'язкове і для всіх видів реклами»; стаття 3 — «Уся друкована продукція, призначена для населення країни, подається лише французькою мовою»; стаття 11 — «Усі іспити, конкурси, захисти дисертацій відбуваються винятково французькою мовою. Навчання як у приватних, так і в державних закладах освіти здійснюється французькою мовою»; стаття 12 — «Використання французької мови є обов'язковою умовою під час створення теле- та радіопередач».

Ось що читаємо в конституції Словаччини: 1. «Словацька мова є найважливішою ознакою самобутності словацького народу». 2. «Словацька мова має переваги перед іншими мовами, що вивчаються на території республіки».

І такі приклади можна наводити й наводити.

Тому я запевняю і весь час повторюю це своїм студентам, що відмінне знання рідної мови і вміле послуговування нею — це певна соціальна гарантія. Наша студентська молодь дуже комунікабельна. До того ж вони добре знають комп'ютер, підготовлені педагогічно і психологічно до роботи з людьми. Вони гарні державні менеджери, їх охоче беруть у фірми. Але ми шкодуємо, бо хотілося б, щоб такі кадри йшли до школи, хоча й не маємо жодного морального права вимагати від них цього. Молода людина, яка себе поважає, навряд чи погодиться на ту мізерну зарплату, що її нині отримують педагоги.

— Виходить замкнене коло? У такому разі, як можна формувати мовну особистість, коли все це треба починати ще зі школи, а школа вже зовсім скоро не матиме гідних кадрів?

— Навіть не зі школи. Починати треба з дитячого садочка і вдосконалювати мовну культуру все життя, тоді й матимемо результати. Звертаюся до жінок. Заохочуйте дітей до вивчення рідної мови. Якщо навіть самі не зовсім добре знаєте її, навчайтесь разом. Діти пишатимуться вами. Мова — це живильне середовище для розвитку. Потрібно, щоб це усвідомили і наші державні мужі, від кого залежить мовна політика.

Розмову вела Марина КРИВДА.

НЕСТЕРПНО СПОСТЕРІГАТИ, НА ЩО З КОЖНИМ РОКОМ ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ В УКРАЇНІ ЦЕ СВЯТО...

Чи варто наголошувати, що надання цьому святу статусу міжнародного лише вкотре вказує на той рівень ваги та значимості, який у всьому світі надається рідній мові. Її розвитку, плеканню, утвердженню та захисту. У всьому світі, у всіх народів. А як дбають про святая святих — свою рідну мову в Україні? Громадяни, влада, правоохоронні органи... Вийдіть на вулиці великих міст... І коментувати вже нічого не треба... На мовному питанні спекулюють політики, паразитують прихильники «другої державної»... А що ж українська громада? Чи достатньо свідома вона того, про що свого часу, звертаючись до молоді, писав український класик: «Без мови рідної, юначе, й народу нашого нема!»

Знайти відповіді на ці та інші питання редакція вирішила, поспілкувавшись із знаним фахівцем в цій галузі, громадським діячем, керівником освітянського Фонду імені Ярослава Мудрого та Міжнародної громадської організації «Конгресу захисту української мови» — Валентиною Василівною СТРІЛЬКО **(на знімку).**

— Валентино Василівно, ви не один рік працюєте на ниві захисту української мови... Чим для вас є Міжнародний день рідної мови?

— У кожній країні є свята, які не можна оминати увагою. Хоча б тому, що відзначення їх на державному рівні істотно підняло б престиж цієї держави: і в очах власних громадян, і в очах міжнародної спільноти. Але наразі держава про цейтак престиж, очевидно, дбає мало. А тому більшість свят — від Дня української писемності до Міжнародного дня рідної мови — все це лишаються поза належною увагою. Нестерпно спостерігати, на що з кожним роком перетворюється День рідної мови. Парадоксальним чином найменше цього дня говорять про українську. У центрі уваги — мови національних меншин, з-поміж яких (тим же дивним чином) в центрі уваги — російська. Очевидно, вона потребує більше захисту, ніж караїмська, гагаузька, кримчатська чи ромська, що перебувають під загрозою зникнення.

— Очолювана вами організація, як свідчать публікації в ЗМІ, не раз зверталася до громади, надто державних владних установ зі зверненнями, заявами щодо дотримання ними чинного законодавства у справі захисту рідної мови. Які результати цих звернень. Що ви можете сказати з цього приводу?

— Над цією проблемою ми працювали ґрунтовно. І дійшли доволі симптоматичного висновку: НА ДЕРЖАВНОМУ РІВНІ ВІДСУТНЄ ГІДНЕ ПОВАЖНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ЗАХИСТУ РІДНОЇ МОВИ. У цьому ми мали змогу переконатися, листуючись з державними установами. Ми, звісно, не тішили себе жодними ілюзіями щодо громадянського суспільства, законного, культурного і таке інше, але, треба зізнатися, до таких відповідей готові не були. Складається враження, у держави просто алергія на громадські організації. Замість відповідей — відписки, у яких часом навіть роздратованість прихована невдало. Так, у грудні 2006 року Міжнародна громадська організація «Конгрес захисту української мови» звернулася до прокурора м. Києва Є. Блажівського з проханням відреагувати на зафіксовані нами факти порушення мовного законодавства у сферах реклами, інформації та видавничої справи. Готові до будь-якої реакції, навіть до мовчання, ми просто недооцінили винахідливість працівників прокуратури: наше звернення направлене у головне Київське міське управління захисту прав споживачів. Вдалий хід: захист конституційних прав громадянина України перетворюється миттєво просто на захист прав споживача. Підміна понять плюс втеча від відповідальності.

— Чи були ваші звернення до вищого керівництва держави з цього приводу? Які були на них відповіді? Скажімо, як відреагував сам Президент України чи керівник уряду... І надто останній з названих? Адже, виходячи з інформації ЗМІ часів президентської виборчої кампанії, всі добре знають ставлення керівника уряду — Віктора Януковича до питання двомовності...

— Не дивує доля нашого звернення до Прем'єр-міністра України Віктора Януковича щодо створення виконавчого органу при Кабінеті Міністрів, який би здійснював мовну політику в державі та контролював виконання «Комплексних заходів з розвитку та функціонування української мови». Можливо, саме тому, що вкотре нагадали про вже сумнозвісну «Державну програму розвитку і функціонування української мови на 2004—2010 роки», прийняту постановою Кабінету Міністрів у жовтні 2003 року за його ж таки підписом.

— А чи можна розказати детальніше про названу програму?

— Програма унікальна у багатьох аспектах. Найперше — у майстерному формулюванні запланованих заходів: мінімум конкретики, а відтак — широкий простір для різночитань. Замість такого необхідного завдання (яке сформулювати можна дуже чітко і однозначно!) як підвищення мовної компетенції та атестація державних службовців на знання державної мови — загальне і заплутане «розроблення і впровадження механізму забезпечення поглиблення знань з української мови та її використання у процесі виконання державними службовцями посадових обов'язків» (до того ж і сформульоване граматично неправильно!). Уже маємо 2007 рік, але де згадані у програмі цикли постійних передач на телебаченні: «Державна мова», «Традиції, звичаї та побут українського народу»?

— Чи не цікавилися ви тим, скільки ж коштів виділяє держава на розвиток української мови?

— Це запитання можна коментувати довго, злостиво і в'їдливо. Але чомусь не хочеться. Надто вже сумною є вся ця історія, яка повторюється не вперше, але яка так нічого і не навчила. Адже 2003 року Рахунковою палатою України було опубліковано «Результати аналізу стану виконання Комплексних заходів із всебічного розвитку української мови, планування та використання коштів Державного бюджету України на їх впровадження». Підтвердивши, що «кошти постійно направлялися на виконання інших заходів, не пов'язаних з розвитком і функціонуванням української мови», «абсолютна більшість міністерств та відомств не розробили власні програми щодо виконання зазначених заходів», огляд завершено просто вбивчою констатацією: «за відсутності в державі органу виконавчої влади з питань мовної політики втрачено контроль за протягом 12(!) років не здійснювалася координація дій центральних і місцевих органів виконавчої влади щодо реалізації Державної програми», окремі заходи проведено спорадично та хаотично і загалом «фактично Комплексні заходи не виконані».

— Як реагують правоохоронці на ці зловживання? Хто має за все це відповідати?

— Здавалося б, такий ганебний провал мусив би чогось навчити. Натомість він на наших очах повторюється. Очевидним є і невиконання запланованих заходів, і факти численних зловживань та нецільового використання виділених бюджетних коштів. Це зафіксовано актами перевірки КРУ, зокрема, підтверджено незаконне використання коштів ВТ «Просвіта», внаслідок чого вже порушено кримінальну справу за фактом заволодіння службовими особами АТЗТ «TV Просвіта» шахрайським шляхом грошовими коштами в особливо великих розмірах. Це мало б стати (як це було б у будь-якій демократичній країні) скандалом. Але держава, чиї кошти розкрадають, мовчить. Кримінальну справу, про яку йшлося, порушено за ініціативи громадської організації.

Нова програма, прийнята за старою традицією — тихо, без обговорень і розголосу, — розгортається за тим самим старим сценарієм. Сумно, але це вже не просто збіг. Це — тенденція. Тенденція, яку треба якомога швидше ламати.

Дякуємо за розмову.

Інтерв'ю брав Анатолій БЕНЬ.

■ КОНФЛІКТ

Увірвався терпець...

Страйки, пікети, перекриття доріг... До таких заходів змушені були вдатися тернопільські комбайнобудівники, щоб привернути увагу влади до ситуації, що склалася на підприємстві. Крайнім заходом мав стати масовий вихід на залізничну колію. Його поки що відклали.

ВАТ «Тернопільський комбайновий завод» сів на «мілину» давно. Підприємство, яке забезпечувало бурякозбиральною технікою весь колишній Союз, після його розпаду втратило ринки збуту, в тому числі український. Ще Росія замовляла кілька комбайнів на рік. На тому й трималися. Торік завод презентував новий комбайн «Тернопіль», який мали поставити на конвеєр цього року. Нібито налагоджувалася тісна співпраця з російськими підприємствами, принаймні керівники обіцяли справжній прорив на російський ринок.

Але обсяги виробництва катастрофічно падали. Зате зростали борги із зарплати. Торік підприємство виготовило продукції всього на 4,2 мільйона гривень (17,6 відсотка до програми), а заборгованість перед працівниками зросла майже вдвічі і сягнула на початок 2007 року 3 мільйонів гривень. Керівництво їх годувало обіцянками, що зарплату ось-ось виплатять. Був розроблений графік погашення заборгованості. За словами працівників, платили, смішно сказати, по 5—10 гривень. Люди не витримували такого животіння. Торік звільнилися третина робітників.

Весь січень підприємство не працювало, а коли п'ятого лютого люди вийшли на роботу, їм наказали йти додому: завод через борги позбавили енергопостачання. Вдома у багатьох також холод. Не раз протягом цієї зими мешканці відомчих гуртожитків були без світла і тепла. Це за того, що платили за комунальні послуги більш-менш справно. Але гроші через відомчий ЖЕК потрапляли не безпосередньо до комунальників, а на завод, де «губилися» в загальних боргах.

Тоді й увірвався людям терпець. Адже не могли не бачити: поки вони лічать копійки, керівництво збагачується. Нині контролюючі й правоохоронні органи розслідують «діяльність» донедавна виконувача обов'язків голови правління ВАТ і членів його команди, присланих лізинговою компанією, котра нібито володіє контрольним пакетом акцій. Як повідомив на прес-конференції голова облдержадміністрації Іван Стойко, майно підприємства торік інтенсивно розпродували. Сотнями вагонів вивозився металобрухт. У відходи потрапив навіть вагон заготовок. За попередніми даними, вивезено майна на 12 мільйонів гривень. Кошти перераховувались до фірм-«метеликів», створених у різних областях України. Гроші для виплати зарплати були, тільки ніхто не збирався віддавати людям борги. Ще у жовтні минулого року прокуратура Тернополя у зв'язку з несвоєчасною виплатою зарплати порушила стосовно екс-керівника кримінальну справу. Як кажуть комбайнобудівники, затримали його лише після того, як вони прийшли під стіни прокуратури, а через три дні відпустили під заставу.

Нині на підприємстві працює робоча група, організована з ініціативи облдержадміністрації. До неї увійшли представники влади, контролюючих і правоохоронних органів, трудового колективу. Активну участь у розв'язанні конфлікту беруть профспілки. Перші зрушення є. Людям виплачено 448 тисяч гривень заборгованої зарплати, приблизно таку саму суму спрямовано на розрахунки з бюджетом і на погашення боргів перед енергопостачальними і комунальними службами.

Конфлікт пригасили, але не погасили. Страйк триває. Чи виплатять решту заборгованої зарплати, на чому наполягають страйкарі? Що буде із заводом? За словами Івана Стойка, облдержадміністрація ініціює повернення підприємства в державну власність. Особливості приватизації тернопільського комбайнового заводу вивчає Генпрокуратура і Фонд державного майна України. Голова облдержадміністрації допускає початок процедури банкрутства підприємства. Оптимістичніше дивляться на майбутнє комбайнового в Мінпромполітики. Представники міністерства, які побували в Тернополі, запропонували кілька варіантів виходу заводу з кризи. Один з них — повертати сільгосппідприємствам, які придбають тернопільські комбайни, 30 відсотків їх вартості. Без втручання держави, мабуть, не обійтися, але спершу треба з'ясувати, хто насправді є власником підприємства. У тому, що завод можна врятувати, зберігши його профіль, переконаний і начальник управління промисловості облдержадміністрації Михайло Олійник. На його думку, паралельно слід налагоджувати випуск іншої продукції.

Робити це доведеться новому керівництву. Трудовий колектив наполіг на звільненні екс-керманича тернопільського комбайнового. Люди хочуть бачити у керівному кріслі вихідця з підприємства Ярослава Вовка, який багато років працював головним інженером. Що й казати, ноша йому випала нелегка...

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Сто тисяч доларів заплатили іноземці за дві ділянки на приміському полі

Фахівці кажуть, що документи оформлені без порушень — мораторій на продаж землі покупці «обійшли» через шпарину в чинному законодавстві

Два земельні паї (площею 2,4 гектара кожен) в селі поблизу Вінниці приглянулися покупцям, представникам відомої іноземної компанії, насамперед зручним місцем розташування. Поруч знаходиться Західний автовокзал. Тут перетинаються дві автотраси державного значення: одна — на Хмельницький, інша — до кордону з Молдовою. Місце гомінке, а тому зручне для торгівлі. Саме торговельний центр планують звести на придбаній земельній ділянці іноземці. Вони поклали на неї око ще три роки тому, незважаючи на мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення. Як вдалося іноземцям привласнити ділянку поля, де донедавна, як кажуть, колосилися хліба?

Начальник Вінницького обласного управління земельних ресурсів Олексій Коник стверджує, що у цьому разі покупці скористалися схемою, яка вже давно відпрацьована столичними юристами і апробована на практиці під час купівлі землі навколо Києва.

— Три роки тому, — продовжує співрозмовник, — покупці запропонували власникам двох земельних паїв у селі під Вінницею взяти від них завдаток. Це давало їм гарантію, що господарі не продадуть землю іншим можливим покупцям. Звичайно, у тому разі, коли відмінять дію мораторію і земля стане товаром.

За неперевіреними даними, продовжує О. Коник, «задобрили» людей дуже дорого — кожен із власників цих двох паїв отримав цінних паперів приблизно на 20 тисяч гривень і готівкою більш як 200 тисяч гривень. Час, що минав в очікуванні відміни мораторію, працював не на користь покупців. Дію відповідного документа, як відомо, продовжили знову. Далі чекати у покупців увірвався терпець. Вони й так виявилися терплячими. Тому позичальник почав вимагати повернення завдатку. Мовляв, землю не продаєте — повертайте гроші. «А ми вже їх розтратили!» — заявили у відповідь власники. Тоді гайда до суду. Саме за такою схемою продавалися згадані земельні ділянки, каже О. Коник і додає:

— Третейський суд зобов'язав пайовиків розрахуватися з позичальниками наявною у них землею.

Однак будувати будь-які об'єкти на землях сільськогосподарського призначення заборонено чинним законодавством. І тут знайшли вихід. «На той час, — уточнив О. Коник, — дозволялося змінювати статус таких земельних ділянок. Тобто їх можна було переоформити у землі несільськогосподарського призначення. Так і вчинили. Щоправда, додає співрозмовник, це влетіло покупцям в чималу копійчину, вони змушені були сплатити втрати, завдані виведенням землі із сільгоспобігу.

> *Для довідки*
>
> ***За даними обласного управління земельних ресурсів, грошова оцінка одного гектара землі сільськогосподарського призначення становить 10—11 тисяч гривень. Протягом останніх п'яти років на Вінниччині зареєстровано 220 випадків купівлі земельних сертифікатів. Найбільше з них — 17 — придбано одним покупцем в Іллінецькому районі.***

На цьому клопоти покупців не закінчилися. «Хоча земельна ділянка й набула нового статусу, — приєднується до розмови начальник інспекції Держземнагляду у Вінницькій області Валентин Поліщук, — родючий шар на ній все одно залишився. Тому покупець перед тим, як розпочати будівництво, повинен зняти його (глибиною у 30 сантиметрів) і перенести в місце, де малопродуктивні землі. Цього вимагає стаття 168 Земельного кодексу України.»

Щоб виконувати такі роботи, уточнив співрозмовник, потрібно мати спеціальний проект. Нині представники компанії взяли в Держземінспекції необхідний перелік документів і замовили його виготовлення. Поспішають, щоб встигнути до березня. На першу половину цього місяця у них заплановано початок будівництва.

Як ставляться представники влади до спорудження такого об'єкта? Позитивно. Голова облдержадміністрації Олександр Домбровський не раз наголошував на тому, що будівництво торговельного центру дасть можливість втілити один з найбільших інвестиційних проектів. Його загальна вартість, за словами керівника області, становить сто мільйонів гривень. До того ж, стверджує голова ОДА, сільгосппідприємства регіону матимуть можливість збувати через цю торговельну мережу свої вироби. Причому з істотною особливістю. Вона полягає в тому, що реалізувати продукцію можна буде гуртовими партіями. Нині не все вирощене вдається продати. Навіть цукор лежить на складах. Ні Держрезерв, ні агрофонд його не беруть...

Про сам факт продажу землі в умовах мораторію, та ще й придбання її іноземцями, замовчується. А що казати — закон ніхто не переступив. Нібито і мораторій діє, і землю купили. Тільки в нашій державі таке можливо. Навіть у селі, де продали землю, люди не дивуються такому. Кажуть, якби вона належала дядькові в фуфайці, йому таких грошей ніхто не дав би. Прізвища продавців не розголошують. Кажуть, це комерційна таємниця. Але від селян шила в мішку не сховаєш...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Як у Сошникові інвестора шукали

■ РЕАЛІЇ

Аграрії села Сошників Бориспільського району Київської області цьогоріч сіятимуть з новим інвестором. Місцеві селяни вважають це досягненням — з'явилася надія відродити успішне господарювання. Свого часу радгосп «Сошниківський» своїми трудовими звитягами «гримів» на всю область. Були і передовики агровиробництва, і щедрі зернові врожаї, і рекордні надої. А до Сошників звозили навіть хліборобів і тваринників навчатися передового досвіду. Проте, як водиться, усе це занепало. «Треба шукати інвестора», — вирішили селяни. Але де взяти такого, щоб і грошовитий був, і за оренду паїв сплачував справно і в повному обсязі, і в сільському господарстві тямив, і не «кинув»...

А то як воно іноді буває. Візьме інвестор людську землю в оренду, остаточно розтринькає майно колишнього сільгосппідприємства і «вирощує» з року в рік на тих гектарах бур'яни. Тому до добору спонсора тамтешні аграрії підійшли досить ретельно, а знайшли його за допомогою районної ради аж в Черкаській області. Перш ніж довірити свої земельні паї (загалом це більш як дві тисячі гектарів) Вадимові Марисенку, який за першою освітою виявився інженером-радіотехніком, а за другою — юристом, селяни влаштували майбутньому інвестору перевірку. У клубі на загальних зборах аграрії вирішили відрядити делегацію до Жашківського району, де Вадим Марисенко не перший рік орендує сім тисяч гектарів землі. Там вони на власні очі переконалися, що пшениці на тих ланах родять щедро. Торік було до 50 центнерів з кожного гектара. І орендна плата сплачується справно. Лише після того, як то кажуть, ударили по руках.

Наміри сошниківських аграріїв цілком збігаються з планами депутата Київської обласної ради Вадима Марисенка **(на знімку)**, який прагне повернути сільськогосподарське виробництво під Київ. Він проти того, що поблизу столиці землі сільгosппризначення масово роздають під забудову: «Скільки їх вже розбазарено... Кажуть, іде інвестиція. Це не інвестиція — це спекуляція. Яка інвестиція? Люди, котрі прийшли будувати — їм тієї

землі вже на 500—1000 років вистачить, якщо виділені під будівництво площі порахувати. Вважаю, треба дати змогу людям тут працювати, тоді самі вони і збудують. Оце така моя позиція». Натомість, за словами співрозмовника, продукти везуть до Києва за сотні кілометрів. Звісно, додаткові затрати на транспортування істотно б'ють по кишені споживача. Тому в планах Марисенка власним прикладом зробити, щоб землі Київщини родили. «Поля, — каже, — не такі родючі, як на Черкащині, та теж непогані. Трохи запущені, але якщо їх добривами підгодувати, думаю, за рік-два відновимо... Аграрний сектор має працювати. Знаєте, якщо землю в Польщі під агровиробництво розкупили західні панове — вони знають, що роблять, і мають від того гарний зиск. Зі своїми грішми й сюди йдуть. Але ж і ми тут є. Хотілося б, щоб самі у власній хаті хазяйнували. Раніше ж працювали — і непогано виходило. Тепер ось ми хочемо усе це відновити. Сільське господарство — воно не швидке. Це не так, що сьогодні купив, завтра продав і заробив гроші. Треба спочатку розробити інструмент. Інструмент — це земля, та сама техніка. Ми, звичайно, вкладатимемо кошти в техніку. У ремонт, купуватимемо нову, залучатимемо зі сторони...».

Вадим Марисенко у Сошникові, окрім вирощування на орендованих землях пшениці, кукурудзи, ріпаку, має намір серйозно займатися птахівництвом. Задля чого спорожнілі тваринницькі ферми планує перепрофілювати під птахокомплекси. За його словами, тепер інвестори часто декларують: мовляв, відродимо поголів'я великої рогатої худоби, займатимемося свинарством. Одне слово, багато обіцяють... «Ми, — каже інвестор, — що сьогодні тут робити не будемо. Але все-таки хочемо залучити у виробництво ті ферми, які вже є, людей, які там працювали... Як? У нас є птахівництво — досить велика птахофабрика на Черкащині — базове підприємство на 40 тисяч голів птиці. Індики. Вже працює. І ми хотіли б перепрофілювати тутешні тваринницькі ферми під птахівництво. Можна, звичайно, і нові побудувати, але вигідніше переобладнати ті, що були під великою рогатою худобою. Перепрофілювання — теж копійка і не маленька. Це не так, що вичистив там і поставив, міняти треба багато чого, але воно запрацює. Це робочі місця. Як на мене, то сьогодні це більш ефективно з точки зору економічної, ніж розводити велику рогату худобу. А на додаток — буде біологічне добриво. Хто займається городництвом, знає, яке ефективне добриво курячий послід. Розфасований у пластикові пакети його навіть в Еміратах купують за валюту».

До речі, у тому, що сільськогосподарське виробництво з приходом нового інвестора запрацює і в Сошникові ефективно, вірять і у владних кабінетах.

— Побувавши в Жашківському районі, де він працює, — каже голова Бориспільської районної ради Віктор Єрмаков, — переконався, що культура землеробства на досить високому рівні. На полях — жодної бур'янини. А найбільше був здивований тим, що всі польові дороги грейдеровані. І врожаї, які Марисенко отримує, не йдуть у порівняння з тими, що мали тут. Сподіваємося, культура землеробства, яка є у них, буде задіяна на цих землях.

Іван ЛАЗНЮК.

Фото автора.

Мешканці Жовтневого просять кинути рятівне коло

«Шановна редакціє, просимо вас як «четверту владу» висвітлити проблему підтоплення нашого селища. Ми, мешканці селища Жовтневе, раніше безрезультатно зверталися до різних інстанцій. Наші будинки по вулицях Кулагіна, Гастелло, Комуністичній, Шумського, Ногіна вже кілька років затоплюються водами шахти імені Гайового. Вода, фільтруючись у грунт, збирається на поверхні в районі наших будинків і струмком збігає по вулиці Ногіна, через що псується проїжджа частина. Взимку утворюються наледі, і перестають ходити автобуси. Погреби наших будинків затоплені, немає де зберігати продукти. Городи заболочені та перетворюються на солончаки. Дерева вимокають і пропадають. Псуються фундаменти, руйнуються будинки, в будинках постійна сирість. Понад два десятки будинків кинуті господарями, тому що неможливо жити на болоті. Нові люди до нас не поселяються: так жити нікому не потрібне.

Ми писали до Міністерства надзвичайних ситуацій, тому що не довіряємо місцевому керівництву в розслідуванні цього явища. Ми не віримо, що керівники міста можуть вплинути на директора шахти. Однак і після нашого звернення до МНС шахта нічого не зробила. Переконливо просимо вашої допомоги у визнанні характеру затоплення нашого селища техногенним із усіма наслідками, які звідси випливають.

Зоя ЛЯЩЕНКО,
Галина СІДЕНКО, Любов НАУМКІНА та інші — всього 16 підписів.

Горлівка Донецької обл.»

Головне управління МНС України в Донецькій області на прохання редакції підготувало докладну відповідь на питання, порушені мешканцями селища. Наводимо уривки із відповіді **начальника управління Андрія БОНДАРЕНКА.**

«З метою встановлення меж підтоплення 25 квітня 2005 року фахівцями Управління МНС у м. Горлівці було проведено огляд колектора системи водовідводу шахтних вод шахти ім. Гайового державного підприємства «Донецька коксова компанія» і території селища Жовтневого, прилеглого до шахти. У результаті огляду було виявлено таке:

Стосовно стану колектора шахти.

1. Старий колектор перебуває у непридатному до експлуатації стані;

2. Новий колектор не добудований;

3. Шахтні води течуть штучним руслом (глибина — приблизно 0,3 м, ширина — 0,8—1,0 м) від шахти до робочої ділянки старого колектора. У цьому районі утворилося озерце. Далі вода потрапляє зі старого колектора до нового колектора. Після нового колектора вода штучними руслами тече до ставка-очисника.

Стосовно території селища.

Під час огляду житлових приміщень за адресами вул. Шумського, 44 (Наумкіна Л. В.), вул. Гастелло, 36 (Мединський С. Д.), вул. Комуністична, 58 (Трофимов М. Г.), вул. Ногіна,3 (Сергєєва Л. І.), Ногіна, 7 (Капустинська Г.), Шумського, 39 (Анісімов В. В.), вул. Шумського, 40 (Міхєєва Л. Ф.) було встановлено, що прогреби цілком затоплено водою; стіни і підлога відволожилися. Грунт земельних ділянок при приватних будинках просякнутий водою. Для відводу води мешканцями було прорито штучні русла.

Із розмови встановлено, що за даними адресами підтоплення спостерігається вже 10—15 років. Але, якщо раніше характер підтоплення був сезонним (восени під час дощів і навесні під час танення снігу), то протягом останніх двох років вода спостерігається постійно.

Загалом у зоні підтоплення розташовано 173 будинки приватної забудови, у яких проживає 295 мешканців, а також загальноосвітня школа № 59.

22.02.2006 на засіданні міської комісії з питань техногенної екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій (протокол №7) під час розгляду питання про заходи щодо рішення проблеми підтоплення селища Жовтневе комісією було відзначено, що проблема підтоплення селища Жовтневого є складової загальної проблеми підтоплення по місту.

Для ліквідації проблеми було вирішено:

1. ДВАТ «Шахта ім. Гайового» протягом 2006 відновити колектор перепуску шахтних вод.

2. Управлінню економіки, промислової політики та інвестицій міської ради до 01.04.2006:

підготувати звернення до міністра вугільної промисловості України стосовно проведення необхідних гідрогеологічних досліджень наслідків гірських виробок і закриття шахт у місті;

підготувати звернення до обласної держадміністрації стосовно можливості фінансування гідрогеологічних досліджень для проектування і будівництва дренажної системи селища Жовтневого;

зробити запит до ДОКП «Донецькводпроект» стосовно одержання від нього пропозиції щодо рішення проблеми з підтоплення селища;

відпрацювати питання стосовно включення проблеми підтоплення території міста до відповідної обласної програми.

Щодо п. 1 зазначеного рішення ДВАТ «Шахта ім. Гайового» роботи не продовжила.

Щодо п. 2 — виконкомом міської ради було ініційовано розгляд цієї проблеми на обласному і державному рівні:

12 вересня 2006 р. відбулася службова нарада під головуванням заступника голови Донецької облдержадміністрації за участі провідних управлінь, організацій, підприємств і установ, у тому числі й науково-дослідних, де було розглянуто проблеми підтоплення територій міст області (у т. ч. м. Горлівки), через гірські виробки і внаслідок закриття шахт.

3 жовтня 2006 р. за матеріалами облдержадміністрації стосовно критичного стану житлових масивів унаслідок гірських виробок була проведена технічна нарада Міністерства вугільної промисловості України. Було визначено виконавців пошукових робіт, генпідрядників, джерело фінансування і заходи стосовно включення Комплексного плану захисту міст Донецької області (у т. ч. м. Горлівка) до проекту бюджету держави на 2007 рік у вигляді окремої бюджетної програми».

Отже, поки що шахтарське селище живе в очікуванні бюджетних грошей. Єдине, чим можуть зараз втішатися потопаючі, — це відносно теплою зимою, а отже, тимчасовою відсутністю крижаних наростів на дорогах. Як повідомив **заступник голови Донецької обласної державної адміністрації Юрій ХІВРИЧ,** уперше за п'ять років існування державної програми ліквідації підтоплення грунтовими водами області виділено 5,6 мільйона гривень. Ці гроші будуть надані Донецьку і Маріуполю, оскільки, за словами заступника голови облдержадміністрації, «в цих містах проблема підтоплення найактуальніша».

Що стосується виділення коштів для ліквідації наслідків діяльності вугільних підприємств, то вони були передбачені державною програмою «Вугілля України». Як зазначив у коментарі «Голосу України» **заступник голови обласної державної адміністрації Олександр ХОХОТВА,** на 2007 рік гроші на ці цілі в державному бюджеті не закладено. «Ми поставили таке питання, і Міністерство фінансів відповіло, що готове розглянути, якщо буде скоригована програма «Вугілля України». Зокрема, для проведення проектно-пошукових робіт у Білозерську і Горлівці, де дуже складна ситуація із підтопленням, ми просили 3,8 мільйона гривень», — зазначив заступник керівника області.

Звернення до донецького корпункту «Голосу України» зі Слов'янська, Горлівки та інших куточків області свідчать, що від грунтових вод потерпають чимало населених пунктів. Болючу для багатьох мешканців області тему ми обов'язково продовжимо в наступних номерах газети.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

P.S. Коли матеріал готувався до друку, до донецького корпункту «Голосу України» зателефонували стурбовані мешканці селища Жовтневого. «З кожним днем дедалі гірше, — сказала одна з авторів колективного листа Любов Наумкіна. — Вода тече, автобуси перестають ходити. Шахта імені Гайового нічого не робить. Половина мешканців уже залишили свої будинки. Схоже, про нас усі забули — і влада, і журналісти...»

■ Я ВАМ ПИШУ...

Виселення серед білого дня

У 1985 році моя старша дочка Ірина вийшла заміж. Після весілля вони з чоловіком найняли для себе квартиру. У 1987 році, закінчивши навчання, зять почав свою кар'єру замполітом на кораблі в Севастополі, але чомусь не склалося... Не минуло й двох років, як молода родина повернулася в Київ і оселилася в моїй квартирі. Незабаром спільне проживання з родиною дочки стало нестерпним, і я звернулася до суду. Тоді суд затвердив мирову угоду між родинами, відповідно до якої сторони зобов'язалися обміняти спірну квартиру. Однак обмін не відбувся, оскільки родина Ірини навідріз відмовилася від однокімнатної квартири. Невдовзі вони виїхали до батьків зятя, на Донеччину. Дочка з двома дітьми залишалася прописана в Києві. Потім знову повернулися до столиці і жили в гуртожитку. Так тривало протягом 10 років після суду.

І от 26 березня 2001 року, коли нікого не було вдома, без відома і попередження власника особового квартирного рахунку, за один день у мою трикімнатну квартиру та моєї молодшої дочки вселилася родина старшої дочки.

Із-за нестерпних умов проживання у серпні 2004 року я, пенсіонерка, змушена була звернутися до Деснянського райсуду. А 13 вересня 2004 року родина дочки поставила броньовані двері і не дала ключів ні мені, ні молодшій дочці, позбавивши доступу до нажитого майна, зокрема, до теплого одягу та взуття в лютi морози.

Восени 2004 року я за захистом своїх прав письмово звернулася до начальника Деснянського РВГУ МВС, заступника голови райдержадміністрації, столичного міського голови і його заступника з житлових питань, зверталася і до районної прокуратури.

Нарешті, 5 червня 2006 року суддею Деснянського райсуду м. Києва було прийнято рішення про вселення мене, пенсіонерки, у свою квартиру. Це рішення залишив без змін і апеляційний суд. 4 грудня 2006 року відбулося офіційне добровільне вселення виконавчою службою Деснянського району мене, Рой С. І., в свою квартиру. Але донька далі кухні мене, матір, не пустила.

Тому 28 грудня 2006 року відбулося примусове вселення, але це також не подіяло на родину дочки. Сьогодні я, пенсіонерка, з молодшою дочкою не можу ступити навіть на поріг квартири та користуватися своїм же майном.

У мене, меншої доньки відняли майно, позбавили житла. Я в розпачі, до кого звертатися по допомогу. Коли нарешті прокинеться влада і запанує справедливість?!!

Світлана Іванівна РОЙ,
пенсіонерка.

Як прилетять дикі гуси...

Закарпаттю пташиний грип не загрожує. Поки що

Після того, як у січні на приватній гусячій фермі в угорському місті Чонграді було виявлено джерело високопатогенного вірусу пташиного грипу H5N1, ця проблема стала актуальною і для Закарпаття, оскільки воно безпосередньо межує з Угорською Республікою.

— Випадків захворювання птиці на грип на Закарпатті немає, — сказав у розмові з вашим кореспондентом начальник обласного управління ветеринарної медицини **Юрій Садварі (на знімку).** — Не виявлено нових спалахів його й на території Угорщини. Триває заборона на ввезення птиці та продукції з неї на територію України. Але це не підстава для заспокоєння. Обласна лабораторія ветмедицини постійно проводить обстеження свійської птиці у фермерських господарствах та подвір'ях громадян. Стосовно птахофабрик, то в області їх лише кілька, та й ті невеликі. Майже три мільйони голів домашньої птиці із наявних п'яти мільйонів уже провакциновано від хвороби Ньюкасла, що схожа на пташиний грип. Вакцинацію продовжуємо. Це, безперечно, сприяє підвищенню імунітету. Зменшує ризик і те, що свійська птиця, яку вирощують на птахофермах, не контактує з дикими водоплавними. Наші фахівці ведуть велику роботу і з профілактики захворю-

вання птиці кишковою паличкою та гельмінтозом, які теж можуть спричинити масовий падіж. Тісно співпрацюємо з головами місцевих рад, особливо з тими, де населені пункти межують з угорським, словацьким та румунським кордонами. Виготовили п'ятдесят тисяч листівок і буклетів українською, угорською та румунською мовами, де, окрім детального опису симптомів пташиного грипу, є застереження й поради про те, як вберегти птицю від загрози захворювання і вказано телефони мережі закладів ветеринарної медицини в районах області та ветеринарної лабораторії нашого управління. Контактні телефони працюють цілодобово. Трохи тривожить майбутня весняна міграція перелітної птиці, тому треба зробити все, щоб жодних контактів свійська з нею не мала.

— Юрію Юрійовичу, і все-таки на територію України деякі продукти птахівництва з Угорщини ввозять. Ще донедавна на закарпатських ринках можна було побачити такі продукти, зокрема й курячий фарш.

— Почнемо з другої частини, оскільки тут усе простіше. Авжеж, наприкінці січня була спроба ввезення в Україну двадцяти тонн курячого фаршу через міжнародний пункт пропуску «Тиса», проте співробітники Служби безпеки та митники попередили цей намір і каміон разом із супровідними документами повернувся назад. Наш регіон здатен на 70 відсотків самозабезпечитися м'ясом птиці та яйцями, що виробляють у приватному секторі та в фермерських господарствах, і навіть частково — курчатами. Досить потужне підприємство племінного молодняка запрацювало в селі Ізі Хустського району. Стосовно дозволу на ввезення продуктів птахівництва з Угорщини на територію України, то це стосується лише інкубаційних яєць курей та одноденного молодняка високопродуктивних порід. Після ретельного обстеження нашою ветеринарною службою угорських птахофабрик визначено ті, яким на це надано відповідний дозвіл. Суворий контроль налагоджено й на угорсько-українському кордоні. До слова, обласне управління ветеринарної медицини виграло тендер на створення найсучаснішої лабораторії. Європейський банк реконструкції і розвитку виділяє на її оснащення 680 тисяч євро. А от кошти на облаштування приміщення, а це приблизно 650 тисяч гривень, доводиться відшукувати самим. До першого червня лабораторія стане до ладу, і Закарпаття зможе контролювати всю тваринницьку продукцію, яку ввозять до України через угорський, словацький та румунський кордони. Зауважу, що на території області нині функціонує 14 міжнародних пунктів пропуску.

— Внесіть ясність з приводу функціонування прикордонної ветеринарної служби. Здається, вона вашому відомству не підпорядкована?

— Це справді так. Хіба то не нонсенс, що ця служба перебуває у віданні Львова, а не Ужгорода. Хоча добре відомо, що Львівщина безпосередньо межує лише з Польщею.

— Тому виникає резонне запитання, яке газета адресує закарпатській обласній владі та Державному департаменту ветеринарної медицини: невже не можна знайти спільну мову й зрушити цю актуальну проблему з мертвої точки?

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Війни без правил

Робота успішного інституту «Київсоюзшляхпроект» під загрозою

Випадки захоплення підприємств в Україні (або, як модно нині говорити, — рейдерство) останнім часом стають дедалі частішими та зухвалішими. Дарма що органи державної влади, найвпливовіші вітчизняні підприємці, провідні юристи, засоби масової інформації кожен зі свого боку намагаються попередити це негативне явище та запобігти йому.

Один же випадок змусив зовсім по-іншому поглянути на існуючу проблему українських підприємств.

Йдеться про відомий небуденний, яскравий випадок із захопленням АТЗТ «Київсоюзшляхпроект». Наприкінці минулого року підприємство відчуло на собі атаку, організовану його ж колишніми працівниками.

15 листопада 2006 року «бійці» в камуфляжному одязі, в масках, озброєні кийками, кувалдами, великогабаритними кусачками, вогнепальними пістолетами, газом задушливої дії напали на адміністративний будинок товариства «Київсоюзшляхпроект», що на вулиці Кудрявській, 3/5, у Києві.

«Бійці» зухвало, силою намагалися вигнати з будинку на вулицю всіх працівників інституту. Принесеною арматурою вибивали двері та замки в кабінетах, знищували майно інституту. Невідомо, до чого б призвели ці варварські дії, але незабаром на місце події приїхали працівники міліції Шевченківського РУ ГУ МВС України в місті Києві, які припинили загарбання.

За даним фактом порушено кримінальну справу щодо захоплення державних або громадських будівель чи споруд (ст. 341 Кримінального кодексу України), ведеться слідство.

Невесела історія інституту розпочалася ще в 2000 році, коли почали скуповувати акції інституту з метою заволодіння його будинком по вул. Кудрявській, 3/5. Для того щоб зберегти інститут, акціонери створили ТОВ «Київсоюзшляхпроект» і ТОВ «Шляхмістпроект», передавши свої акції в статутний фонд цих юридичних осіб, чим заблокували скупку акцій проектної установи третіми особами. Нові власники, маючи солідний пакет акцій, ввели своїх представників в правління й наглядову раду підприємства. Одночасно вони запропонували (і були в цьому підтримані колективом), щоб усі роботи велися підприємством відкрито і прозоро.

Але вже в 2004 році шістка невдоволених намагалася через суд визнати збори акціонерів, на яких було обрано нового керівника, такими, щоб відбулися незаконно. Але ця спроба провалилася...

А в 2006 році невдоволений колишній акціонер надіслав до Шевченківського районного суду Києва позовну заяву про перегляд рішення за нововиявленими обставинами про узаконення зборів акціонерів.

Природно, що підприємство відреагувало на таке рішення своїми судовими позовами, але отримують, за словами керівника підприємства, все нові та нові приводи для нових судових справ. У результаті лише гальмували роботу підприємства.

Інститут проектування і будівництва автомобільних доріг і мостів АТЗТ «Київсоюзшляхпроект» — найбільша і практично єдина в країні організація, яка має більш ніж 75-річний досвід проектування всіх видів мостів.

Через війну «Київсоюзшляхпроект» вже зазнав збитків більш ніж 100 тисяч гривень. А між тим, інститут виконує державні, в тому числі і стратегічні замовлення. Керівництво інституту побоюється, що подібні ситуації можуть повторитися і призвести до зриву термінів здачі об'єктів. А напади інші — судові, моральні, психологічні — тривають досі...

Щоб зберегти компанію, провідні спеціалісти інституту більшість свого часу витрачають на боротьбу за права підприємства та за свої власні. А виконанню договірних зобов'язань за поточними об'єктами, проектуванню та реалізації нових об'єктів приділяється менше часу. Нестабільне становище унікальної на пострадянському просторі організації заважає щоденній наполегливій праці колективу з підтримання шляхового і мостового господарства країни (і, зокрема, столиці) у безпечному стані.

За словами директора «Київшляхпроекту» Віктора Черненка, інститут завалений судовими позовами: про порушення прав акціонерів, про нелегітимність зборів, про те, що акції товариства скуповують. Але В. Черненко вважає: насправді всі заявлені проблеми — вигадка, і спрямовані вони на дискредитацію його керівництва та на гальмування роботи.

Сумно, але, як відзначають спеціалісти, сьогодні в Україні на ринку злиття та поглинання відсутні чіткі правила гри. Не на користь підприємств працює і відсутність відповідної законодавчої бази, яка могла б зупинити цей правовий нігілізм.

Євген ПУСТОВОЙТ.
Мал. Вадима СИМИНОГИ.

довідка

Інститут проектування і будівництва автомобільних доріг та мостів «Київсоюзшляхпроект» створено в 1930 році. У 1991 році був підпорядкований Державтодору, з 1995 року став акціонерним товариством закритого типу.

Річний обіг коштів — більше 100 мільйонів гривень.

У 1994 і 2004 роках рішенням Держбуду України визнаний базовою організацією з нормування і стандартизації у сфері мостобудування. Сьогодні інститут виконує урядові замовлення в Україні та Росії. Так, наприклад, спеціалісти інституту працюють над проектуванням дворівневого Подільсько-Воскресенського мосту, якого так довго чекають кияни, і вантового переходу через Дніпро в Запоріжжі. Успішна робота цього стратегічно важливого для країни інституту під загрозою через постійні рейдерські напади.

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ
Акціонерної енергопостачальної компанії
«Київенерго»

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів Київенерго відбудуться **12 квітня 2007 року о 17.00** за адресою: м. Київ, площа І. Франка, 5, 4 поверх (актовий зал Компанії).

До порядку денного чергових загальних зборів акціонерів за підсумками фінансово-господарської діяльності Компанії у 2006 році включені такі питання:

1. Звіт Правління за підсумками діяльності Компанії за 2006 рік та визначення основних напрямків діяльності на 2007 рік.
2. Звіт Спостережної ради Компанії за 2006 рік.
3. Звіт Ревізійної комісії Компанії за 2006 рік.
4. Затвердження фінансової звітності за 2006 рік.
5. Розподіл прибутку за підсумками діяльності Компанії за 2006 рік та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2007 рік.
6. Внесення змін та доповнень до Статуту Компанії.
7. Внесення змін та доповнень до внутрішніх нормативних документів Компанії.
8. Затвердження внутрішніх нормативних документів Компанії.

Основні показники фінансово-господарської діяльності АК «Київенерго» (тис. грн.)

Найменування показника	період: звітний	період: попередній
Усього активів	2 963 669	2 549 363
Основні засоби	1 521 815	1 362 710
Довгострокові фінансові інвестиції	16 982	27 880
Запаси	387 358	364 424
Сумарна дебіторська заборгованість	405 516	261 914
Грошові кошти та їх еквіваленти	18 777	35 731
Нерозподілений прибуток	39 659	6 061
Власний капітал	1 392 225	1 347 846
Статутний капітал	27 091	27 091
Довгострокові зобов'язання	538 745	330 245
Поточні зобов'язання	732 699	636 407
Чистий прибуток (збиток)	43 385	9 479
Середньорічна кількість акцій (шт.)	108 364 280	108 364 280
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	—	—
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	—	—
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	13 636	14 111

Реєстрація учасників зборів відбудеться з 14.30 до 16.45 у день скликання зборів за місцем їх проведення. Учасники зборів повинні мати при собі паспорт та документ, що підтверджує право власності на прості іменні акції АК «Київенерго» (сертифікат іменних акцій або виписка про залишки на рахунку в цінних паперах). Представники акціонерів можуть взяти учать у зборах на підставі довіреності, оформленої згідно з чинним законодавством.

Довідки за тел.: 8 (044) 239-46-00.

ПРАВЛІННЯ

Постановою Господарського суду Рівненської області від 19.12.2006 р. №9/4 визнано банкрутом та введено процедуру ліквідації спільного українсько-німецького підприємства «МБР-Україна» (код ЄДРПОУ 22572990, адреса: 33000, м. Рівне, вул. М. Хвильового, 29, р/р 26000300113025 в дирекції Укрсоцбанк м. Рівне, МФО 333012).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Франка О. П., ліцензія АВ №158283 від 11.10.2006 р. (33000, м. Рівне, вул. Гур'єва, 13).

Правління Закритого Акціонерного Товариства «АВК»

інформує про зміни та доповнення, що внесені на вимогу акціонерів, які володіють більш як 10% голосів, до порядку денного Позачергових Загальних Зборів акціонерів, які відбудуться 27 березня 2007 року о 14:00 години за адресою: м. Київ, вул. Межигірська, 82-а, корпус «Б», 2-й поверх.

Реєстрація акціонерів починається за 30 хвилин до початку Зборів.

Порядок денний:

1. Затвердження планів діяльності Товариства на 2007 рік.
2. Затвердження Стратегії розвитку Товариства на 2007-2010 роки.
3. Визначення строків та порядку виплати акціонерам Товариства дивідендів за 2003-2005 роки.
4. Про обрання Спостережної ради Товариства на новий строк.

З документами до Зборів можна ознайомитись у Товаристві за адресою: Україна, 83062, м. Донецьк, вул. 1-ша Олександрівка, 9. Довідки за телефоном (факс): (062) 335-27-39.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 16 січня 2007 р. по справі № 10/210-06 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру на підставі ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» ДП «Лука Мовчанська» ТОВ «Кристал» (23155, с. Лука Мовчанська, Жмеринський р-н, Вінницької обл., код ЄДРПОУ 32006583). Ліквідатором призначено Жмеринську ОДПІ м. Жмеринка, вул. Б. Хмельницького, 18.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) постановою від 26.12.2006 року по справі №4/132-Б визнано банкрутом ТзОВ «Індустрія-Стар», код ЄДРПОУ 21745767 (43018, м. Луцьк, вул. Потебні, 56). Р/р 26003229749002, 26004229749001 Філія Волинського ГРУ ЗАТ КБ «Приватбанк», м. Луцьк, МФО 303440.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Жиліча Олександра Васильовича, 43010, м. Луцьк, вул. Коперніка, 36-А (офіс), тел./факс: (03322) 4-24-98, (067) 33-221-22 (ліцензія Мінекономіки України від 05.06.2002 р. №140403).

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) постановою від 26.12.2006 року по справі №4/133-Б визнано банкрутом ТзОВ «Вітовт», код ЄДРПОУ 30297354 (43024, м. Луцьк, проспект Соборності, 25/156). Р/р 26003232469001 Філія Волинського ГРУ ЗАТ КБ «Приватбанк», м. Луцьк, МФО 303440.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Темчишина Володимира Петровича, м. Луцьк, вул. Світла, 5/3, ліцензія АА №630072 від 25.11.2003 р.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ. вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 01 лютого 2007 р. по справі № 43/633 введено процедуру розпорядження майном товариства з обмеженою відповідальністю «Толока» (код ЄДРПОУ 22936512; 04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 7-А; р/р 26007252 у ВАТ «МКБ» Київська дирекція, МФО 380151).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Добродуба О. Я. (ліцензія серії АА № 779342 від 04.11.2004 р.).

Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 01601, м. Київ-24, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

Повідомлення про намір отримати ліцензію
До відома громадськості

Державне підприємство «Вугільна компанія «Краснолиманська» - Україна, 85310, м. Родинське Донецької області, тел.: +38 (06239) 4-12-91; 2-00-59; факс +38 (06239) 6-32-85; 4-12-82 - подала до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності - Донецька область.

Ухвалою Господарського суду Вінницької області (адреса: 21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) по справі №5/17-07 від 12.01.2007 р. порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ФерКом» та введена процедура розпорядження майна. Поштова адреса ТОВ «ФерКом»: 22436, Вінницька область, Калинівський район, с. Павлівка, вул. Коцюбинського, 60; поточний рахунок у гривні №26006301011368 у ТОВ КБ «Столиця», МФО 380623. Призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Козловську Діану Валеріївну (83122, Донецька область, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 244, кв. 80, ліцензія Мінекономіки України серія АБ №116265 від 01.02.2005 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Одеської області справа №7/3-07-243 від 16 січня 2007 р. порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ Агрофірма «ТЕМП» (Одеська область, Котовський район, с. Липецьке), код ЄДРПОУ 30758178, п/р 26004221011001 в ООФ АППБ «Аваль» м. Одеси, МФО 328351.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Брикульського В. Т. (ліцензія №216840 від 16.03.2005 р., 65113, м. Одеса, пр. Ак. Глушко, буд. 5, корп. «в», кв. 56).

Господарський суд Миколаївської області постановою від 13 лютого 2007 року (справа №5/15/07) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру товариства з обмеженою відповідальністю «Сорос-Миколаїв», ЄДРПОУ 33627072, м. Миколаїв, вул. Чкалова, 63.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ №158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, конт. тел.: (0512) 36-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області від 17 липня 2006 року по справі №Б-24/56-06 Суб'єкт підприємницької діяльності - фізична особа Тютюнников Юрій Володимирович, адреса: 64100, Харківська область, м. Первомайський, 3м-н, буд. 27, кв. 40, визнано банкрутом, розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ПФ «Орнатус», адреса: м. Харків, вул. Маломʼясницька, 9/11, тел.: 7587-912.

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 01.02.2007 р. по справі № 8/385-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Маяк», (юридична адреса: Сумська область, Буринський район, с. Верхня Сагарівка; код 30880582) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савочку Андрія Анатолійовича (ліцензія АБ №271687 від 09.02.2006 р.), адреса: 40024, м. Суми, вул. Сумсько-Київських дивізій, 20, офіс 39.

Претензії приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Харківської області від 12.01.2007 р. порушено справу №Б-24/20-07 про банкрутство Куп'янського колективного АТП-2065 (Харківська обл., Куп'янський р-н, с. Новоосинове, код 04241864).

Розпорядником майна призначений Дьомін Олег Олександрович, ліц. АБ №176242 від 05.09.2005 р. (адреса для листування: 61052, м. Харків, вул. Б. Гончарівська, буд. 3, к. 1).

Заяви кредиторів з майновими вимогами приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою від 09.02.2007 р. по справі № 13/337-Б Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1), Приватне підприємство «Ніка-М», код ЄДРПОУ 30246472, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мельник Таїсію Михайлівну, ліцензія АВ № 158400 від 09.11.2006 р. (29000, м. Деражня, вул. Першотравнева, буд. 6, кв. 9).

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а) постановою від 05.02.2007 року по справі № 7/57-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по приватному підприємству «Пастухов», код ЄДРПОУ - 31670765 (43000, м. Луцьк, вул. Суворова, 5), р/р 26063007768, МФО 303484 ТзОВ КБ «Західінкомбанк»,

Ліквідатором підприємства призначено Люлько Сергія Петровича, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України від 18.10.2006 року АВ № 158313 (м. Луцьк-23, абонентська скринька, 11).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 06 лютого 2007 р. порушено справу № Б 15/12-07 про визнання банкрутом Приватного підприємства «Форма-Стандарт» (адреса: 51900, м. Дніпродзержинськ, вул. Кірова, 12, код ЄДРПОУ 32697966, ІПН 326979604032, свідоцтво № 4335951, р/р 26004051800395 в ДФ КБ «Приватбанк», МФО 305965.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Воздвиженського Олександра Леонідовича (ліцензія АБ № 271763 від 21.03.06 р., адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1799, тел/факс: 8 (056) 744-21-37, 770-22-92).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

В оголошенні опублікованому в газеті «Голос України» № 26 від 13.02.2007 р. у справі про банкрутство ТОВ «Агротехнологія» код підприємства слід читати 30174927.

Постановою Господарського суду Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від12.02.2007 р. в справі №376/116-06 ТОВ «ДИМЕРСЬКИЙ ЗАВОД ЕЛЕКТРОМОНТАЖНИХ КОНСТРУКЦІЙ» (Київська обл., Вишгородський р-н, смт. Димер, вул. Дніпровська, 8, ЄДРПОУ 30770216) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Омельченко І. Г. (ліцензія АА №783142).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: м. Київ, вул. Електриків, 26, корп. 87.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) ухвалою від 22.01.2007 року по справі №4/42-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по приватному підприємству «Європа», код ЄДРПОУ 30391773 (43005, м. Луцьк, вул. Л. Українки, №24), р/р 26000658 у ВОД АППБ «Аваль».

Ліквідатором підприємства призначено Василюка Ігоря Миколайовича, ліцензія АБ №271697 Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України від 14.12.2006 року (43000, м. Луцьк, пр. Волі, №1-б, офіс 5).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 12.02.2007 р. в справі № 375/116-06 ТОВ «ЕЛЕКТРО» (Київська обл., Вишгородський р-он, смт. Димер, вул. Дніпровська, 8, ЄДРПОУ 30770187) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Омельченко І. Г. (ліцензія АА № 783142). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: м. Київ, вул. Електриків, 26, корп. 87).

Постановою господарського суду Кіровоградської області від 07.02.2007 року по справі №10/140 визнано банкрутом закрите акціонерне товариство спільне українсько-англійське підприємство з іноземними інвестиціями «Регіональний агропромисловий центр» (25006, м. Кіровоград, вул. Тімірязєва, 76, код ЄДРПОУ 23690591) та відкрито ліквідаційну процедуру даного підприємства.

Ліквідатором призначено Христенко Вадима Васильовича, ліцензія серія АБ №176056 від 08.06.2005 **року (25028, Україна, м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграду, 4, к. 9, тел.: (0522) 22-75-86, 22-05-25).**

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 06 лютого 2007 р. порушено справу № Б 15/11-07 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Апостоловоагромаш Плюс» (адреса: 53801, м. Апостолово, вул. Гагаріна, 30, код ЄДРПОУ 33109672, р/р 26007047563900 в АКІБ «Укрсиббанк», МФО 351005.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Воздвиженського Олександра Леонідовича (ліцензія АБ № 271763 від 21.03.06 р., адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1799, тел/факс: 8 (056) 744-21-37, 770-22-92).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі №4/125-б визнано банкрутом ДП «Луцьктранс» ВАТ «Волинська Автобаза», код 23020488 (43000, м. Луцьк, вул. Єршова, 2), розрахунковий рахунок №2604318, №2604565 в АППБ «Аваль», МФО 303569.

Арбітражним керуючим ДП «Луцьктранс» ВАТ «Волинська Автобаза» призначено Костюкевича Івана Миколайовича (ліцензія Мінекономіки з питань Європейської інтеграції України АА №176084 від 16.06.2005 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня пуплікації оголошення.

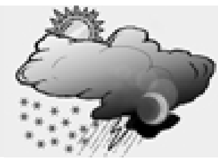

Завтра в Україні триватиме зниження температури повітря, опади припиняться. Уночі похолодає до 15—20 градусів морозу (у північній частині при проясненнях місцями до 25), а вдень до 10—15 градусів морозу; у південній частині вночі очікується 11—16, удень до 3—8 градусів морозу (на Південному узбережжі Криму вночі до 2—7 градусів морозу, вдень близько 0). Вітер північний, 7—12 м/с; на дорогах, окрім півдня, ожеледиця — повідомляє Гідрометеоцентр.

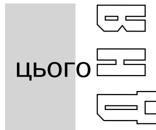

21 ЛЮТОГО

■ 1784. Засновано Миколаїв. ■ 1920. Україну повністю визволено від денікінців. ■ 1922. Єгипет став незалежною державою. 1938. Народився історик, археолог і громадський діяч Петро Толочко. ■ 1942. У Києві гітлерівці розстріляли Олену Телігу, поетесу, активну діячку ОУН. 1947. У США розпочався показ першої телевізійної «мильної опери». ■ 1987. У Нью-Йорку помер генерал Петро Григоренко, правозахисник. ■ 1993. У Києві відбувся Всеукраїнський форум антикомуністичних сил. ■ 1996. Між Україною та США підписано угоду про комерційні запуски супутників.

■ **СПОРТ**

Арбітр відомий, Леонардо пішов, Карамушка повернувся

Футбол. Завтра переважна більшість уболівальників в Україні переживатиме за донецький «Шахтар», котрий у повторному матчі 1/16 фіналу Кубка УЄФА у Франції зіграє проти клубу «Нансі». Нагадаємо, що минулого тижня в Донецьку суперники розійшлися миром — 1:1.

Матч у Нансі обслуговуватиме польська бригада арбітрів на чолі з Гжегожем Гілевським. Йому допомагатимуть Мацей Вежбовський і Рафаль Ростковський. Резервний арбітр — Марек Миколаєвський.

До цього відповідального матчу «гірники» готувалися у Швейцарії. Сподіватимемося, що Мірчі Луческу вдалося підтягнути колектив до належного рівня і налаштувати підопічних на гостру й успішну боротьбу.

А тим часом у донецькому клубі сталися деякі зміни. Позавчора 20-річний оборонець Леонардо на правах оренди перейшов до бразильського клубу «Сантос». З липня 2005 року бразилець виступав саме за цю команду. Отож тепер Леонардо Жозе Апаресідо Моура, погравши два сезони за «гірників», повертається до колективу, в якому розпочинав кар'єру на найвищому рівні.

А от Олег Карамушка здійснив рух у зворотному напрямку. Він повернувся до «Шахтаря» з оренди в запорізькому «Металурзі». Центральний оборонець приєднався до складу дублерів «гірників», котрий перебуває на зборі в Алушті. Там цей колектив під керівництвом Миколи Федоренка готується до другої половини сезону. У складі «Металурга» 22-річний футболіст провів 22 матчі.

Торік «Шахтар» програв суд у Лозанні «Борисфену» і сплатив бориспільському клубу компенсацію у розмірі 250 тисяч доларів за трансфер Карамушки.

…А Шевченко — знову динамівець?

Ігор Суркіс в інтерв'ю британському виданню Daily Star повідомив, що збирається повернути нападника «Челсі» Андрія Шевченка до рідного клубу. «Я сказав Андрію, що він не гратиме в «Челсі» на своєму рівні, бо там йому не довіряють. Тренер у нього не вірить, а Шевченко не звичайний гравець, він гравець найвищого класу.

Зміна клубу дасть Андрію новий імпульс. «Челсі» витратив на нього величезні гроші й час, щоб вони окупилися. Андрій повинен дограти до літа в Англії, а от потім варто подумати про майбутнє. Я сподіваюся, що ми зможемо домовитися з ним про повернення до «Динамо».

Родольфо став «залізничником»

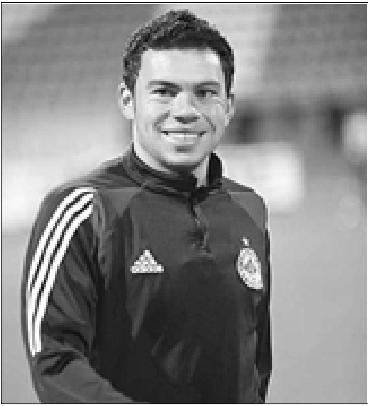

Кілька днів тому під час зустрічі в Києві президент київського «Динамо» Ігор Суркіс і президент «Локомотива» Юрій Сьомин провели перемовини про перехід 24-річного бразильського оборонця Родольфо (**на знімку**) до московського клубу. Вчора Родольфо відбув до Москви. Сума його трансферу — 3 млн. 700 тис. євро.

Взяли в оренду юного форварда

Київське «Динамо» взяло на півроку в оренду 18-річного нападника столичного «Арсеналу» Вадима Рибальченка. Як повідомив начальник команди «канонірів» Олександр Башлик, юний нападник уже у складі «Динамо-2» вирушив на навчально-тренувальний збір до Кіпру.

Рибальченко дебютував у вищій лізі чемпіонату України 15 жовтня 2006 року, в матчі 10-го туру проти харківського «Металіста». Загалом юний футболіст провів у складі основної команди «Арсеналу» три матчі (не забив жодного м'яча).

Контракт ще не підписано

Ми вже повідомляли про контакти Андрія Вороніна з англійським «Ліверпулем». Він і його агент заявляли про вже підписаний контракт на чотири роки. Та насправді це ще не так. Про це на сторінках офіційного сайту ліверпульців заявив тренер клубу Рафаель Бенітес: «Ми близькі до підписання угоди. Наш спеціальний департамент працює над цим питанням. Воронін — досвідчений нападник, виступав на Кубку світу, відзначався в матчах за національну команду, грав у парі з Андрієм Шевченком. Улітку його контракт із «Байєром» закінчується».

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото з архіву «Голосу України».

■ **ФОТОФАКТ**

У Національному музеї літератури України триває персональна виставка фотохудожника Анатолія Якименка «Дорогами кочівників». На ній представлені фотознімки, зроблені автором під час подорожі дорогами двох республік — Казахстану та Киргизстану. У відкритті фотовиставки взяв участь Посол Киргизької Республіки Еркін Мамкулов.

На знімку: (зліва направо) дружина А. Якименка Євдокія, А. Якименко і Е. Мамкулов.

Анатолій СЕЛЕНТІЙ.
Фото автора.

Кіт Мустафа врятував хазяйку

Перський кіт Мустафа врятував життя 27-річній хазяїці Тетяні Борисенко. Уночі, коли в житловому будинку, що по вулиці Паризької комуни, 36, почалася пожежа, пухнастик скочив на ліжко і почав голосно нявкати. Дівчина, прокинувшись, устигла разом з ним вибігти на вулицю. Вона розбудила сусідів і викликала пожежників. Але Мустафа крізь відчинені двері знову повернувся до помешкання, де перебували ще троє котів і собака. Можливо, він намагався врятувати і своїх приятелів. На жаль, розбудити їх він уже не зміг і сам вчадів від диму.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Іду до вас

Днями в Національній філармонії ім. М. Лисенка зустрічали «золотий голос України», лауреата І Всеукраїнського фестивалю ім. Раїси Кириченко, володарку Гран-прі фестивалю «Боромля—2005», «Пісенний вернісаж—2005» Оксану Калинчук.

Нинішній сольний концерт «Іду до вас з любов'ю» у супроводі Національного оркестру народних інструментів України під керівництвом Віктора Гуцала — це творчий звіт музичної кар'єри співачки.

Колись студентка університету ім. Драгоманова Оксана Калинчук робила свої перші музичні кроки у знаменитому хорі ім. Верьовки, потім в ансамблі «Червона калина». Продовжила свою творчу кар'єру сольними виступами, водночас організувавши колектив дитячої вокальної студії «Диво калинове» Святошинського району Києва.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

■ **ТЕМА**

Парламент повинен ухвалити «правильне» рішення щодо встановлення тарифів на комунальні послуги?..

Учорашнє засідання Верховної Ради мало розпочатися зі скандалу: представники БЮТ і «Нашої України» заявили, що опозиція блокуватиме трибуну, якщо депутати позачергово не розглянуть зміни до держбюджету-2007 у частині збільшення соціальних виплат, а також повторно — проект закону, який обмежуватиме можливе підвищення тарифів на ЖКП.

Люди таки не бажають вчитися на чужих помилках, а вперто набивають гулі й синці на власних. Приміром, суспільства східноєвропейських країн пройшли цей шлях, тож відомо, чого не треба робити у цій галузі, щоб не було гірше. Те, що пропонує українська опозиція, зваблиеве для виборців, які, звісно, не хочуть платити за комунальні послуги більше. Але ж і очевидно, що ця пропозиція нагадує потяг, котрий мчить до провалля: машиніст хоче загальмувати, але кочегар не дає це зробити та ще й підкидає вугілля у топку...

У якій ще країні парламент встановлює чи обмежує ціни на комунальні послуги (перелік можна продовжувати)? Адже зазвичай законодавчий орган ухвалює закони, на підставі яких підприємства, котрі забезпечують споживачів послугами, і визначають тарифи. Для таких встановлюється граничний рівень рентабельності та витрат на забезпечення його життєдіяльності.

У нас чомусь усе шкереберть. Тарифи на ЖКП — справа комун. Що не означає, ніби їх можна встановлювати, як кажуть, від «стелі»: захотілося київському Черновецькому та іншим черновецьким «на місцях» збільшити їх більш як утричі — платіть споживачі! Але хто і в яких регіонах України пояснив, чому та на якій підставі? Не може бути таємницею те, що має стосунок до кожного громадянина, і кожен має знати всі складові вартості послуг. У нас — вінегрет з цінами на ЖКП: одні «експерти» запевняють, що в 40% перевірених комунальних підприємствах тарифи завищені. Деякі політики — народні «благодійники» твердять, що вартість послуг узагалі не повинна зростати. Натомість представники влади запевнюють, що підвищення навіть утричі — не межа. Але жодна (!) зі сторін не зробила «розкладки», що й почім у ЖКГ. То на якій підставі тарифи підвищують чи зменшують?

Чомусь українські керманичі, крім того що дозволяють собі ігнорувати закони ринку, ще й ніяк не позбудуться начальницького синдрому часів соціалізму: зібрав прем'єр нафтотрейдерів чи інших постачальників чого завгодно — «домовилися», інший високопосадовець грюкнув кулаком по столу — зростання цін на хліб зупинилося. Заблокували депутати трибуну парламенту — тарифи на ЖКП зменшаться? А як щодо економічних важелів? Чи наші депутати-економісти цього не вміють?

Тим часом нас ощасливили ще однією новиною: Президент Віктор Ющенко пропонує парламенту затвердити з 1 травня мінімальну зарплату 420 грн., а рівень прожиткового мінімуму з 1 жовтня — не менш як 409 грн. Він вважає, що це буде «реальна відповідь на різке зростання комунальних тарифів і подорожчання споживчого кошика».

Ох, відповідь «не різка», але аж надто реальна... Втім, прем'єр Віктор Янукович поспішив запевнити, що нині наше економічне зростання таке високе, що він не сумнівається у можливості ощасливлення малозабезпечених за підсумками першого кварталу. Але ж про високі результати «п'ятого», за словами глави уряду, місяця січня, коли навіть далеко не всі статистичні дані підготовлені, ще зарано говорити. Як і про підсумки першого кварталу. Ніні грошей у бюджеті на ці витрати немає. Та, незважаючи на це, всі галасують: «Давай!». Такі війни ведуть політики за нашу, виборців, любов? А може, не треба нас дурити?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Редактор номера
Віктор НІКІПЄЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 10 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 597

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»